

LETO
YEAR 42

misli

THOUGHTS

NOVEMBER 1993

Naslovna slika: Slovesno bogoslužje ob priliki srebrnega jubileja slovenske cerkve v Melbournu. Na sliki je p. provincial Polikarp, na njegovi levici je p. Tone, desnici pa p. Bazilij.

+ + +

DOBIL sem telefonski klic. Iz NSW je nekdo klical uredništvo MISLI in mi kot uredniku pošteno podkuril. "Štiri jubileje praznujemo letos, Misli pa pišejo samo o melbournskem..." mi je poočital. Krivica pa taka! Diskriminacija prve vrste, itd. . . . Ni počakal na moje pojasnilo – zaprl je telefon in niti svojega imena mi ni privoščil. Menda je bil naročnik in je imel sveto pravico kaj reči. Če si izposojuje vsako številko sproti od soseda, si je še to pravico izposodil. – Naj pa tu odgovorim, ker njemu nisem mogel!

Tako NSW kot SA omenjata v kroniki o svojih obletnicah, dasi za objavo nisem prejel nobenih fotografij, ne od zidave, ne od letošnjih slovesnosti. Ker se mi zdi, da je vsaj srebrni jubilej (25 let) le vredna obletnica in zasluži več kot zgolj omembo, sem objavil slike zidave in v dveh člankih nekaj zgodovinskih podatkov, ki ne smejo v pozabo. Spominjam se, da smo kaj skromno praznovali desetletnico naše cerkvice, dvajsetletnice pa ne, ker je prebližu srebrnemu jubileju. O Sv. Rafaelu se bo kdo moral razpisati čez pet let, adelaidska Sveta Družina pa bo v srebru šele čez 15 let. Kdor bo takrat urednik MISLI, bo gotovo rad nudil nekaj strani na razpolago srebrnemu jubileju.

– Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO – I. del – Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol – Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca – Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancom.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11 dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI – SLOVENIAN FOLK SONGS – A. L. Ceferin (ed.) – Cena knjižice z audio-kaseto vred 6 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauerja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnjo izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, II. del. – Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarjev.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 4 dolarjev.

PISMA MRTVEMU BRATU – Topli spomini na brata – Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja – Cena 12 dolarjev.

PRED VRATI PEKLA – Duhovnik lazarist Franc Sodja opisuje v živo življenje v ljubljanskih zaporih po končani vojni. – Cena 8 dolarjev.

JESENSKO LISTJE – Prva pesniška zbirka adelaidskega pesnika Ivana Burnika – Legiša. Ves dobiček je namenjen ljubljanski otroški bolnišnici. Cena 10 dolarjev.

misli (THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 – Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel.: (3)853 7787 – Fax (03)853 6176 + Naročnina za leto 1993 je 10.– dolarjev, izven Avstralije 18.– dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjeništvu za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel.: (03)387 8488 – Fax: (03)380 2141

Božje misli in človeške

Leto
42
Št.
11

NOVEMBER 1993

- Advent – uresničevanje skladnosti
– Po Božji besedi – stran 289
- Dan vseh živih
– F. S. Finžgar – stran 290
- Nekaj vrstic pred odhodom
– P. prov. Polikarp – stran 291
- November
– Po Francu Sodji – stran 291
- Bog predalec – bližnji preblizu
– črtica p. Bernarda – stran 292
- Matica naših pokojnih 1993
– stran 294
- Slovenske verne duše – pesem
– Marjan Jakopič – stran 296
- Obnavljamo Zavod sv. Stanislava
– + Dr. Alojzij Šuštar – stran 297
- Slovenija je priredila Teden za
življenje – V Družini poročal
Jože Zadrevac – stran 298
- Središče svetega Rafaela, Sydney
– P. Valerijan – stran 300
- Izpod Triglava – stran 302
- Edinost, sreča, sprava...
Sprava z mrtvimi
– P. Tone – stran 304
- Središče svetih Cirila in Metoda,
Melbourne – P. Bazilij – stran 306
- Moje celice – zapiski iz zaporov
– Jožko Kragelj – stran 309
- Naše nabirke – stran 309
- Anglo-slovska rovtarska dežela
– jz v Družini – stran 310
- Središče svete Družine, Adelaide
– P. Janez – stran 312
- Zamejski fant – pesem
– I. Burnik – stran 313
- Z vseh vetrov – stran 314
- Kotiček naših mladih – stran 316
- Križem avstralske Slovenije
– stran 317
- Pa spet nekaj uvoženega iz
Republike Slovenije – stran 320

ADVENT

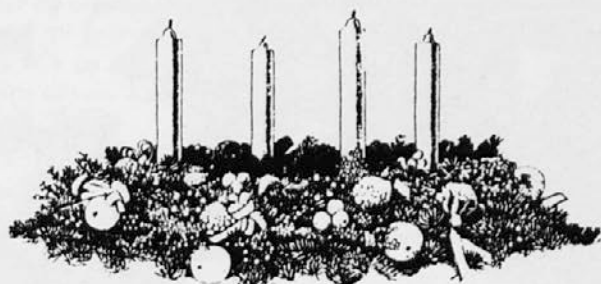
– URESNIČEVANJE SKLADNOSTI

LJUDJE smo že od rojstva pogojeni z različnimi pričakovanji. Okoliščine nam govorijo, kaj potrebujemo, kaj želimo, kaj pričakujemo od stvari, ustanov, družbe, življenja in končno – od nas samih. Ne traja pa prav dolgo, ko ugotovimo razliko med pričakovanjem in svojo resnično izkušnjo. Pretrgani odnosi z ljubljeno osebo, s prijateljem, z družino, z domovino... nas hitro postavijo v svet krute resničnosti, ki je vse drugačna od naših sanj in želja. Razdalja med pričakovanji in resničnostjo je zelo velika in včasih polna bolečin. Čutimo, da bi morali biti ljubljene in zavarovane, pa smo tolikokrat zapuščeni; čutimo, da bi naše življenje moralo imeti globok smisel in da bi morali nekemu pripadati, pa smo večkrat tako osamljeni in brez korenin; vemo, da so ustanove med nami zato, da bi nam pomagale pri zdravi rasti, pa smo mnogokrat razočarani nad njimi. To je boleča ugotovitev.

Globoko v nas je – kljub vsej dvojnosti, ki nas razpenja med zlo in dobro, med ljubezen in sovraštvo – zapisano hrepenenje in pričakovanje.

Bog sam se nam je v tisti prvi božični noti približal s poslanico miru: "Mir ljudem na zemlji!..." Uporabljena beseda za mir – ŠALOM – ne pomeni samo navaden mir, ampak harmonijo celote, posameznika in naroda kot celote. Pomeni blagostanje, pomeni vse dobro vsem. To je vizija, kjer je nasilje zaužito v pravičnosti, kjer sta duh in telo v skladnem razmerju, kjer so v organizmu vsi pomembni deli enako važni. Danes, ko živimo v tako razdrobljenem svetu, pozabljamo in izgublamo izpred oči to harmonijo življenja. Nič hudega sluteti prezremo svojo poklicanost v skladnost, brez katere je težko imeti družino, župnijo ali kakršnokoli organizirano skupnost, kamor je človek tako zelo naravnani.

Naj naše adventno pričakovanje. Gospodovega prihoda uravna in uresniči tudi te, za srečno življenje posameznika in vsega človeštva tako važne pogoje.

DAN VSEH ŽIVIH

PA zapoje zvonovi na Vse svete. Slovesno, veselo potrkavajo. Ljudstvo gre v cerkev vse praznje: bele rute se bleste, židane; vesele obleke, kakor bi šle na svatbo. Saj gredo v cerkev, da pozdravijo brate in sestre na nebeški svatovščini. Vsak svojega patrona, svojo patrono: sv. Janeza in Tomaža, Primoža in Felicijana, pa Marijo in Magdaleno, Uršulo in tisoč devic - mučenic, deklico Nežo in kmetico Radgand - sto in sto imen veselih nebeščanov. To je dan vseh živih, triumf zmagovalcev!

Pa hitro se nagne jesensko sonce. Iz lin se oglasijo zvonovi; nič več slovesno: počasi, žalostno, zategnjeno. Spet vro množice k fari, vse v črnem. Židane bele rute so izginile. Žalna obleka povsod. Pogledaš po cerkvi - vse kakor pregrnjeno z mrvaškim prtom. In tedaj molijo, molijo očenaš za očenašem za ranjke. Nato na

grobovih vse kleči, svečke gore, solze teko, zvonovi pa jokajo, jokajo...

Večer se bliža. Se bolj živo zagore svečke, vse pokopališče je morje lučic, morje ljubečih src - en sam plamen ljubezni.

Počasi se trgajo ljudje od grobov. Zamišljeni gredo na domove. Tam nič šale, nič smeha. Onstranstvo čutijo, z rajnimi se pogovarjajo, v mislih, v ljubezni kot nekdanj. Večerja ni taka kakor na praznik. Hitro pojedjo. Gospodar vstane - zvonovi so ga poklicali - sname s stene rožni venec. Zvoni, zvoni, dolgo, dolgo v noč. Družine po vasi kleče in molijo vse tri dele rožnega venca. In še in še očenaše: za očeta, za mater, za tete in botre, za sina padlega v vojni... Nato se tiho poizgube po sobah in ležejo in še in še jih spremlja večnost: nebesa, vice, morda... Bog nas varuj!

Ni še svita zjutraj. Ob trdi temi se spet oglasijo zvonovi. Vsa družina se zbere in spet molitev, molitev, dolga in iskrena kot prejšnji večer.

Ko se vrnejo vnovič s pokopališča, že čakajo na gospodinjno "prešcarji" - revni dečki, bajtarski in gostaški; bisage imajo in vreče; milodarov prosijo - za duše v vicah. Gospodinja deli hlebčke - "prešce" - za duše v vicah, za večni mir in pokoj naših...

To so duše našega naroda, ki žive iz vere. Smrt boli, toda njih smrt ni obup - je sveto upanje.

FRANC SALEŠKI FINŽGAR

Kot koklja svoja piščeta
varuje farna cerkvena
grobove svojih vernih . . .
/Bele vode pri Šošanu/

DRAGI ROJAKI!

Ko se po enomesečnem bivanju v Avstraliji vračam v Slovenijo, čutim prijetno dolžnost, da se zahvalim svojim redovnim sobratom in sestram v Sydneyu. Vsi so mi z veliko pristne dobrote omogočili prijetna in zanimiva srečanja s slovenskimi rojaki na peti celini.

Prisrčna hvala seveda tudi vsem slovenskim skupnostim, družinam in posameznikom za izraze iskrene pozornosti ob obhajanjih jubilejev štirih slovenskih cerkva v Avstraliji, pa tudi ob drugih priložnostih. Vse prisrčno pozdravljam in želim vsem polno mero Gospodovega blagoslova in Marijinega varstva. Slovenstvo in krščanstvo sta vrednoti. Oboje naj rojaki pod Južnim križem ohranjajo zase in svojim potomcem!

S. Frančiškane
želju vam
leži i dobro!

Helb. 6. Polikarp Brolih
28. okt. 93. p. Polikarp Brolih,
františkanski provincial

son

NOVEMBER

... se prične s praznikom Vseh svetih, na svojo zadnjo ali predzadnjo nedeljo pa praznuje Kristusa Kralja. Spominja se tudi tistih svetnikov, zvestih podanikov Kristusa Kralja, ki so že končali življenjsko romanje, četudi njih imen ni v nobenem koledarju in ne bodo nikdar njihovi življenjepisi izšli v življenju svetnikov. Ker za proglašene svetnike, od Cerkve proglašene in postavljene v zgled vsem, skozi leto že obhajamo njihove godove, se mi zdi prav, da zdaj počastimo vse tiste svetnike, katerih imena so neznana.

Tolažilna je misel, da med njimi slavimo svoje sorodnike, znance, prijatelje. Saj če so v nebesih – in to upamo – spadajo v novembrski praznik Vseh svetih. Moj pokojni oče, moja mati...

Večnost! Kaj je vse naše drobnjekarstvo spričo večnosti? Kako važni se zdimo sami sebi. Pa smo le kaplja v morju.

A vendar: za nekaj velikega smo se rodili. V siju večnosti dobiva moje in tvoje življenje in življenje slehernega zemljana svoj smisel. Vprašanje je le, če je ta veličastna vizija večnosti vedno pred našimi očmi: ne za strah, ampak da prav izbiram in prav usmerjam svoj korak.

Za svojo večnost živim danes. Vsak dan mi je v ta namen podarjen. S spoštovanjem in z vso skrbnostjo ga moram vzeti v svoje roke. Če ga prezivim za svojo večnost, potem mi smrt ni strašilo, misel na sodbo ni grenka in polna obupa. Večnost je prav tako stvarna kot sedanje življenje.

Zavestno moram te tri stvarnosti vnesti v svoj življenjski program: smrt, sodba, večnost.

Prav zato nam mora dan Vseh svetih pomeniti ne le tolažbo, ampak tudi moč, da hočemo zavestno služiti Kristusu Kralju, katerega kraljestvo je kraljestvo resnice, svetosti, milosti, pravičnosti, ljubezni, dobrote in miru.

/Po knjigi Franca Sodja CM: Trenutki molka/

Bog predalečbližnji preblizu

"LJUBITI - KAJ SE TO PRAVI?
NI ISTO KOT - RAD IMETI!
RAD IMAŠ NEKAJ, KAR TVOJIM
SPESTOVANIM ČUSTVOM UGAJA.
LJUBIŠ PA TO, KAR JE V SKLADU
S TVOJIMI NAČELI IN POSEGA
V VSE TVOJE ŽIVLJENJE ..."

LAHKO bi bil ti, lahko bi bil jaz. Zato naj mož ostane brez imena. Samo pogledva ga, kako se je pravkrat dvignil z vso cerkvijo iz svoje klopi in stoji visoko vzravnan za poslušanje evangelija. Duhovnik bere s prižnice znane besede:

"...Ljubi svojega Boga iz vsega svojega srca... in bližnjega kakor sam sebe..."

Opaziva, da je mož povetil glavo, zaprl oči in se trepljal s prsti po komolcih, kamor si je malo prej uprl dlani svojih prekrizanih rok. Tako se je bil pripravil za zbrano poslušanje božje besede...

Pa je šla zbrano takoj ob gornjih besedah rakom žvižgat. V glavo so mu planile misli, ki niso bile iz evangelija, ampak iz življenja. In iz njegovega srca, ki je bilo vsajeno v vsakdanje življenje. Sinoči je imel hud prepir s sosedom, neznošno tečnim in še od vere odpadlim. Kako naj tega človeka - ljubi? Ni bil prvi tisti prepir, tudi zadnji kar gotovo ne. Spanja mu sicer ni motil, pustil pa je za seboj v srcu neprijeten občutek, ki se je danes zjutraj brž spet pojavil, ko so oči zagledale beli dan. Ni se umaknil vse dopoldne; še tedaj, ko se je mož vsedel v cerkveno klop, je bil tam. Nič čudnega torej, da je mož povetil glavo, zaprl oči in se potrepil s prsti po komolcih, ko so zazvenele besede iz evangelija. Še manj čudno je, da se je mož raztresel, ni več poslušal evangelija in ne pridige, ampak je pletel svoje misli. Ena teh mu je rekla:

"Ljubi Boga in ljubi bližnjega!... Ko je pa Bog tako daleč in tako skrit - bližnji pa tako blizu in tako neusmiljeno odkrit!"...

Pletel in pletel je mož svoje misli in skušal pritegniti Boga v bližino, a bližnjega odriniti nekam v daljavo. Toda oba ostala, kjer sta bila. In vendar

bi iz srca rad dal obema več ljubezni, če bi se le malo premaknila s svojih mest. Da bi pa brez tega vsiljeval srcu večjo mero ljubezni, vsaj v tem hipu gotovo ni bilo mogoče. Tisti neprijetni občutek je držal srce v krempljih in si ni dalo kaj prida reči.

Za hip je pridigar opozoril moža nase in ga skoraj potegnul v zbrano:

"Ljubiti - kaj se to pravi? Ni isto kot - rad imeti! Rad imaš nekaj, kar tvojim spetovanim čustvom ugaja. Ljubiš pa to, kar je v skladu s tvojimi načeli in posega v vse tvoje življenje..."

Mož je pomislil: "Previsoko povedano, morda pregloboko, kaj vem! Preko glav gre." Pustil je pridigarja spet samega, da je govoril drugim ali morda le sebi in stenam. Tisti neprijetni občutek se je medtem prerinil iz srca že gor do grla in od tam v usta. Mož ga je razločno čutil na jeziku, ko je slino požrl. Kako naj si človek v takih okoliščinah opomore z razlago: Ljubiti ni isto kot - rad imeti...?

Minila je pridiga, minila je maša. Občutek je ostal. Morda bi ga kak drug evangelij spodrinil, morda tudi kak drug pridigar. Tako pa je šel mož vase zamišljen, sedel k mizi v obednici in segel po časopisu. Ničesar ni zinil, ko mu je žena prinesla zajtrk z opazko, kaj je novega v današnjem papirju.

Z desno je držal časopis, z levo skodelico in srkal kavo. Neprijetni občutek je izginil iz ust in grla. Kava ga je pregnala, ali v srcu se je znova zgoščal. In tisti hip je treščil v sobo z ulice strahoten ropot. Sledili so kriki, nerazločni, a zato

nič manj nujni. Bilo je jasno: dva avtomobila sta udarila skupaj...

Ko se je zmešnjava polehla, je bilo jasno veliko dejstvo: Tisti "neznosni" sosed leži v nezavesti, na pol viseč iz razbitega avtomobila.

Možu je prvi hip zaprlo sapo, toda hitro se je zavedel: "Žena, telefoniraj župniku! Jaz skočim v avto, da takoj pripeljem gospoda!"

Praden je žena dobila zvezo, je držal avtomobil proti cerkvi in mož je skoraj na glas molil: "Bog ne daj, da bi sosed umrl brez zakramentov!"

Deset minut pozneje sta se vrnila z duhovnikom. Prepozna sta bila. Ponesrečenca so bili že odpeljali v bolnišnico in policija je popisovala nesrečo in zasliševala voznika v drugem avtu, ki je bil le malo ranjen.

"Hitiva, hitiva, Father! Ne sme umreti brez Boga! Dolgo sva bila skregana, vsaj na zadnjo uro naj se sprijazniva!"

V nekaj minutah sta bila pri njem. Ležal je v globoki nezavesti, dobil odvezo in poslednje olje - pogojno in nič več. Zdravnik je namignil: "Verjetno si bo še opomogel in prišel k sebi. Če bo ozdravel - to je drugo vprašanje."

Duhovnik je naročil bolničarki: "Pokličite me nemudoma, čim se zave!"

Mož pa je planil: "Jaz vas bom klical. Ostanem pri njem. Bog bo dal, da se bo še lepo spovedal." In ostal je ob njem, mu brisal pot z obraza in molil. Minile so ure in ponesrečenec je začel kazati

življenje. Mož je šel k telefonu in obvestil župnišče. Vrnil se je k bolniku ter obstal na prahu.

"Ne bo prav, če mene prvega vidi, ko se zbudi. Kaj če si zakrknje srce, ko me spozna?"

Umaknil se je v čakalnico, stokrat premeril sobo s svojimi koraki iz kota v kot in sprejemal poročila bolničarke: Že je malo odprl oči... zavedel se je... spregovoril. Malo pozneje: Duhovnik je pri njem... podobno je, da opravljata spoved... tudi obhajal ga bo...

Tedaj ni več zdržal. Planil je v bolnikovo sobo in pokleknil z obrazom v steno. Tiščal si je solze, da ga niso zalile.

Father je pospravil svoje stvari in se obrnil k bolniku po slovo.

"Bog z vami! Pa v Njegovo voljo se vdajte: kakor bo Ob odločil, naj se zgodi! Tu je vaš sosed, ki se je močno potrudil za vas. Lahko ste mu hvaležni."

Mož se je dvignil, se nagnil nad "neznosnega" soseda in sprejel njegov hvaležni pogled. Dovolj mu je bilo.

Od tam, kjer je bil prav od sinoči pa do zajtrka danes oni neprijetni občutek, se je oglasilo zmagoslavno dognanje:

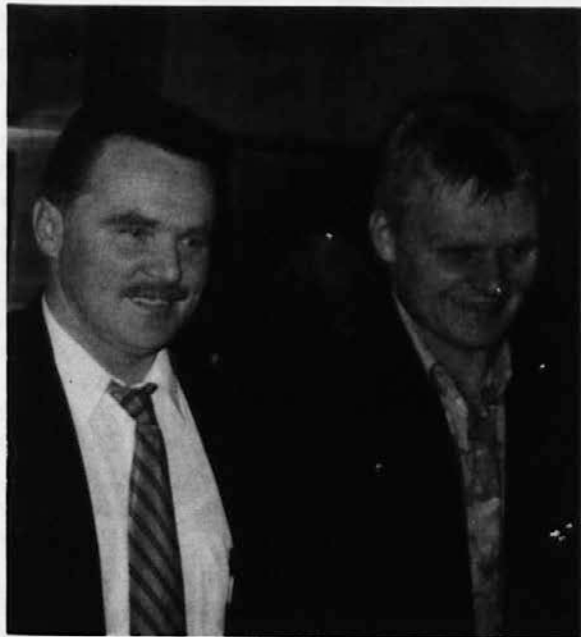
"Nazadnje pa Bog le ni tako daleč in celo za bližnjega je kar prav, če v bližini ostane! In še nekaj: Tega človeka nisi nikoli rad imel, da si ga pa ljubil, si danes do zvrhane mere pokazal..."

Iz zapuščine P. BERNARDA

K SLIKI: MARKO URANKER iz Celja, šestindvajsetletni slovenski državni prvak v dviganju uteži, in njegov oče JOŽEF, zdaj njegov trener, prej pa pet let naš prvak v istem športu. Presenetili smo ju dne 10. novembra s pričakanjem na melbournskem letališču. Marko se je udeležil tekmovanja za svetovno prvenstvo v Melbournu od 12. do 21. novembra, ki je privabilo kar 600 tekmovalcev iz 85 držav. Nastopil je v kategoriji do 91 kg telesne teže in dosegel izvrsten uspeh. V disciplini poteg je dvignil 150 kg ter s tem izenačil slovenski državni rekord in dosegel deseto mesto na svetu. V skupni uvrstitvi v Olimpijskem biatlonu je dosegel odlično dvanajsto mesto.

Marko, iskrene čestitke tvojih avstralskih rojakov!

Pokrdave vsem avstralskim
Slovencem!
Marko Marko Uranker Jože

MATICA NAŠIH POKOJNIH

OD NOV. 1992 DO NOV. 1993

Kratice: S-Sydney, M-Melbourne, A-Adelaide, B-Brisbane, P-Perth, NC-New Castle

Če tvojega znanca Slovenca, ki je umrl v tem letu, ni v seznamu pokojnih, nam, prosim, sporoči, da ga vstavimo drugo leto. Le tako bo Matica naših pokojnih čim popolnejša.

DURLAK Neva r. Hreščak

r. 24. 4. 40 – Trst

+ 6. 3. 93 – Concord (S), NSW

PETEK JOŽE

r. 18. 3. 21 – Breznica pri Ptuj
+ 11. 11. 92 – Glenfield (S), NSW

VERZEL VIDA r. Mlakar

r. 14. 1. 21 – Šentvid pri Ptuj
+ 12. 11. 92 – Gosford, NSW

ZUPANČIČ ANTON

r. 25. 7. 63 – Perth, WA
+ 17. 11. 92 – Fullarton (A), SA

LEBAN ALOJZ

r. 26. 9. 26 – Črncele na Prim.
+ 28. 11. 92 – ? Adelaide SA

SOK JOŽE

r. 24. 12. 15 – Kred pri Kobaridu
+ 1. 12. 92 – Randwick (S), NSW

TERLIKAR IDA r. Federuzzi

r. 19. 11. 24 – Kambreško
pri Kobaridu

+ 2. 12. 92 – Lidcombe(S), NSW

VENIKA Štefanija Katarina

r. Markočič

r. 27. 2. 07 – Kožbana, Gor. Brda
+ 3. 12. 92 – Yagoona, NSW

NAMAR JOŽE

r. 9. 3. 42 – Potok-Ajba (Kanal)
+ 4. 12. 92 – Moonee Ponds(M)V.

BEDEK VALERIJA r. Kalc

r. 5. 8. 32 – Gerovo
+ 8. 12. 92 – Warrawonga, NSW

HROVATIN SILVO

r. 20. 5. 29 – Matenja vas pri Postojni
+ 10. 12. 92 – W.Footscray(M)Vic.

MARIČ ANA r. Kladnik

r. 21. 7. 55 – Šentjur pri Celju
+ 17. 12. 92 – E.Doncaster (M), Vic.

TOMAŽ ROBERT MAX

r. 15. 1. 72 – Melbourne, Vic.
+ 19. 12. 92 – Adelaide, SA

GANTAR MARIJA r. Kaluža

r. 14. 8. 29 – Narin
+ 25. 12. 92 – Petersham (S) NSW

PERIC RUDOLF

r. ? – Hrib pri Vrtojbi
+ 30. 12. 92 – ? Perth, WA

ŽITKO FRANČIŠKA r. Dekleva vdova Tomšič

r. 27. 5. 14 – Smrje (fara Prem)
+ 31. 12. 92 – Geelong, Vic.

POČIVALŠEK EDVARD

r. 15. 8. 43 – Podčetrtek
+ 5. 1. 93 – Melbourne, Vic.

SCHIFFLER GENOVEFA r.Smole

r. 21. 1. 08 – Gameljne
+ 13. 1. 93 – Liverpool (S) NSW

SMRDEL ANTON

r. 10. 6. 41 – Petelinje
+ 19. 1. 93 – Reservoir (M), Vic.

SKERLEP MATIJA

r. 3. 1. 36 – Domžale
+ 25. 1. 93 – Fitzroy (M), Vic.

GORIČAN JOŽEF

r. 23. 1. 04 – Graz, Avstrija
+ 1. 2. 93 – Crib Point, Vic.

KLUN FRANC

r. 17. 2. 20 – Dolenja vas pri Ribnici
+ 2. 2. 93 – Naracoorte, SA

MARCOLA ZDRAVKO

r. 31. 5. 46 – Podbela pri Kobaridu
+ 9. 2. 93 – Camperdown (S)NSW

TRPIN LUDVIK

r. 5. 5. 20 – Števerjan
+ 14. 2. 93 – Caloudra, Qld.

FARKAŠ JOŽE

r. 19. 7. 43 – Mostje pri Lendavi
+ 18. 2. 93 – Mt.Druitt, NSW

LIPEC JOŽE

r. 15. 2. 20 – Knežak
+ 26. 2. 93 – Westmead(S) NSW

ISKRA IVAN

r. 22. 12. 33 – Novokračina
+ 2. 3. 93 – Moreland(M), Vic.

BREZ VALENTIN

r. 27. 11. 29 – Puče (Šmarje pri Kopri)
+ 14. 3. 93 – Melbourne, Vic.

VALETIČ IVAN

r. 1. 6. ? – Mune, Istra
+ 18. 3. 93 – W.Footscray (M), Vic.

PREMRL ANTON

r. 15. 8. 19 – Predjama pri Postojni
+ 18. 3. 93 – Penola, SA

DARMANIN MARIJA VALERIJA r. Lipovž

r. 6. 12. 10 – Selo na Vipavskem
+ 23. 3. 93 – Scalabrini Village (S)

KOŠAK PETER

r. 26. 12. 43 – Maribor
+ v marcu ali aprilu 93 – v Indiji

FRANKIN FRANC

r. 2. 12. 29 – Velika Dolina
+ 1. 4. 93 – Lidcombe (S) NSW

OMAN BRANIMIRA r. Zore

r. 7. 11. 43 – Kranjska gora
+ 3. 4. 93 – Mordialloc (M), Vic.

ZGOZNIK MAJDA r.Smrdel

r. 13. 7. 36 – Selce pri Pivki
+ 12. 4. 93 – Bulleen (M), Vic.

DAMJANOVIČ MARIJA r. Bačič

r. 2. 11. 14 – Blato na Korčuli
+ 19. 4. 93 – Merrylands (S), NSW

VRHOVŠEK LEOPOLD

r. 30. 3. 24 – Mačji dol pri Trebnjem
+ 23. 4. 93 – Auburn(S), NSW

TRAMPUŽ VLADIMIR

r. 9. 5. 21 – Komen
+ 24. 4. 93 – RMH Melbourne, Vic.

ŽLOGAR FRANC

r. ? 1916 – Bušinja vas, Bela kr.
+ 25. 4. 93 – W.Footscray, (M), Vic.

SELAK GINA JUDITH

r. 26. 9. 65 – Riverstone, NSW
+ 26. 4. 93 – Whalan (Mt.Druitt)NSW

MLAŠKO FRIDERIK
r. 10. 7. 21 – Maribor
+ 27. 4. 93 – Barrack Hts.(W)NSW

ŠEGULA FRANC
r. 29. 9. 29 – Sovjak pri Ptuju
+ 5. 5. 93 – W. Ryde (S), NSW

KASTELIC OTO
r. 10. 12. 16 – Ljubljana
+ 8. 5. 93 – Mildura, Vic.

PRETNAR NEŽKA r. Bahun
r. 6. 8. 28 – Jesenice
+ 13. 5. 93 – Cockatoo, Vic.

POJE VLADO
r. 23. 5. 26 – Pešce (Postenje)
+ 14. 5. 93 – Corio (G), Vic.

PAVLIČ ALBIN
r. 13. 12. 35 – blizu Ptuja
+ 15. 5. 93 – Pt. Lincoln, SA

JANIČ VILJEM
r. 10. 2. 35 – Nuskova, Prekm.
+ 23. 5. 93 – Fitzroy (M), Vic.

ČANČER MARIJA r. Lorbek
r. 28. 10. 22 – Sp.(Zg.?)Ščavnica
+ 4. 6. 93 – Albury, NSW

ŠKRABA VINKO
r. 27. 9. 60 – Melbourne, Vic.
+ 6. 6. 93 – Kew (M), Vic.

FURLAN MAKSIMILIJAN
r. 13. 4. 10 – Škedenj, Trst
+ 10. 6. 93 – Warrawong(W),NSW

SEVŠEK JOŽEFINA
r. 31. 1. 25 – Dovsko pri Z.mostu
+ 19. 6. 93 – Woodville (A), SA

MECH ALOJZ
r. 29. 6. 23 – Rane pri Šoštanju
+ 22. 6. 93 – Laverton, Vic.

POLAK ERNEST
r. 1. 1. 25 – Polana pri Sevnici
+ 30. 6. 93 – St. Albans (M), Vic.

COLJA dr. MIHAEL
r. 3. 12. 19 – Branik
+ 1. 7. 93 – S. Granville (S) NSW

KRISTAN JANKO
r. 22. 9. 42 – Petelinje
+ 7?. 7. 93 – Chadstone (M), Vic.

WERTOVSCEK FRANK
r. ? 1913 – Rogaska Slatina
+ 8. 7. 93 – W.Footscray (M), Vic.

GORIČAN PERRY
r. 4. 11. 71 – Hastings, Vic.
+ 9. 7. 93 – blizu Crib Point-a, Vic.

GERBEC KAROLINA r. Sfiligoj
r. 12. 4. 09 – Solkan
+ 22.7. 93 – Kew (M), Vic.

PIRNAT FRANC
r. 4. 3. 20 – Domžale
+ 22. 7. 93 – Smithfield (S), NSW

UREK ZORA r. Zadkovič
r. 26. 1. 25 – Velike Mune, Istra
+ 30. 7. 93 – Geelong, Vic.

HORVAT IVAN
r. 26. 6. 16 – Hotiza
+ 5. 8. 93 – Glossop (Berri), SA

KANUŠ ALOJZ
r. 22. 12. 26 – Mali log (L. potok)
+ 6. 8. 93 – Camperdown (S) NSW

CLANFIELD ANAMARIA r. Bizjak
r. 25. 4. 40 – G.polje pri Anhovem
+ 7. 8. 93 – Launceston, Tas.

SKAPIN ANTON
r. 15. 6. 10 – Laze (Primorska)
+ 8. 8. 93 – Brisbane, Qld.

KOROŠEC SLAVKO
r. 26. 6. 31 – Celje
+ 13. 8. 93 – Melbourne, Vic.

JANIČ JANEZ
r. 24. 8. 33 – Nuskova, Prekmurje
+ 14. 8. 93 – W.Footscray (M), Vic

POSTREGNA MARIJA ŠTEFANIJA
r. Dobrolo

r. 26. 12. 42 – Lasica, Benečija
+ 19. 8. 93 – Kew (M), Vic.

SZYMANSKI AGATA r. Gramc
r. 3. 2. 24 – Mrzlava vas
+ 20. 8. 93 – Glenroy (M), Vic.

BRKOVEC NIHAELA r. Hariš
r. 27. 12. 10 – Jezersko
+ 30. 8. 93 – Westmead (S), NSW

TESTEN CIRIL
r. ?
+ 1. 9. 93 – Woodville (A), SA

KVEDER JANEZ
r. 11. 5. 10 – Bohinjska Bistrica
+ 1. 9. 93 – Tržič

BAŠA IVAN
r. 11. 12. 51 – Bašiči, Istra
+ 10. 9. 93 – Templestowe(M), Vic

UGRIN MARJAN
r. 7. 11. 26 – Črnica pri Kopru
+ 17. 9. 93 – Geelong, Vic.

MULLER JUSTINA r. Dolenc
r. 7. 10. 19 – Mala Brda(Hrenovice)
+ 21. 9. 93 – Albury, NSW

NOVAK MIRO
r. 2. 9. 26 – Jablanca
+ 3. 10. 93 – WaggaWagga, NSW

FARKAŠ ROZINA r. Cigan
r. 18. 8. 38 – Žižki (Črenšovci)
+ 12. 10. 93 – Ardeer(M), Vic.

STIKOVIČ EVGEN
r. 21. 5. 40 – Filipini (Poreč), Istra
+ 16. 10. 93 – Liverpool(S), NSW

RENER JOŽEF (PEPI)
r. 14. 9. 10 – Štjak
+ 21. 10. 93 – Bundoora(M), Vic.

LOVREČIČ VIKTORIJA r. Gombač
r. 2. 12. 33 – Zajelšje (Pregarje)
+ 23. 10. 93 – Cheltenham (M), Vic.

RESNIK FILIP
r. 22. 7. 43 – Maribor
+ 23. 10. 93 – Kargoortie, WA

TEH IMEN
DOSLEJ ŠE NI BILO
V NAŠI MATICI POKOJNIH:

MAGDIČ JOŽE

r. 24. 2. 41 – Lahonci pri Ormožu
+ 21. 6. 69 – Frankston (M), Vic.

AVILOV (KLEMENČIČ)VIKTOR

r. 20. 11. 21 – Ptuj
+ 3. 9. 91 – Noosa Heads, Qld.

MAGDIČ STANKO

r. 8. 7. 42 – Lahonci pri Ormožu
+ 13. 12. 91 – nekje v Qld.

ČIČ VIKTOR

r. 22. 3. 18 – Velika Brda
+ 19. 12. 91 – ? S.A.

LAKNER KRISTINA r. ?

r. 28. 7. 14 – Ljubljana
+ 13. 1. 92 – ? (M), Vic.

RUS ANDREJ

r. 22. 3. 33 – Šentvid pri Stični
+ 13. 1. 92 – Geelong, Vic.

ČIČ ANDREJA r. Parks por. Milard
r. 28. 1. 50 – ?
+ 20. 3. 92 – ? S.A.

DIWIAK JANEZ

r. 13. 8. 20 – Maribor
+ 21. 4. 92 – Brisbane, Qld.

ŠANDOR LUDVIK

r. 13. 8. 28 – Mošćanci, Prekm.
+ 29. 4. 92 – Blacktown (S), NSW

VOLK JOHN

r. ? (60 let) – pri Ajdovščini
+ 22. 5. 92 – Bairnsdale, Vic.

HODALJ ANA r. Geršak
r. 5. 1. 08 – Brezovec pri Polju
/Kozje/
+ 22. 6. 92 – Bringelli, Qld.

KRANJC JOŽE

r. 25. 12. 27 – Radohova vas
+ 25. 7. 92 – Geelong, Vic.

LAMBERGER JANEZ

r. 18. 11. 11 – Štepanja vas (Lj.)
+ ? avg. 92 – ? Adelaide, SA

BORŠTELJ GABRIJELA

r. Križman

r. 9. 5. 10 – Branik
+ 22. 9. 92 – ? (M), Vic.

KAČAR JANKO

r. ?
+ 26. 10. 92 – ? Adelaide, SA

MEDVED STANKO

r. ? 1923 – Slop pri Brezovici
+ ? 10. 92 – ? Tasmanija

ELŠNIK AMALIJA r. Konrad

r. 9. 6. 19 – Sv. Anton, Slov.gor.
+ 28. 11. 92 – Penrith (S), NSW

NAJ POČIVAJO

V BOŽJEM MIRU!

Novembrsko nocoj nebo
med križe razmetane
izteza žalostno roko,
kot bi hodilo po slovo
med plitvo pokopane.

Tja v ozke jarke Teharij,
v revirje zapuščene.
O, koliko jih skriva Rog!
Kje naj še iščem, ljubi Bog,
te trope pomorjene?

**SLOVENSKE
VERNE
DUŠE**

Kdo bo kosti nocoj pobral,
poljubil jih in v žaro dal,
pod vaški križ zanesel;

pokropil z žegnano vodo,
da moč jim spati v miru bo,
pozdrav vseh nas prinesel?

MARJAN JAKOPIČ

PREPRIČAN sem, da se tudi v Avstraliji veselite, ko je naša domovina Slovenija mednarodno priznana, svobodna in samostojna država. Saj je to eden največjih dogodkov v zgodovini našega naroda. Vem, da ste tudi Slovenci v Avstraliji veliko prispevali k temu uspehu. V imenu vseh Slovencev v domovini in v svojem imenu se vam za to iskreno zahvaljujem. Vesel sem, da tudi iz Avstralije v vedno večjem številu prihajate na obisk v domovino.

Slovenska Cerkev se skuša prilagoditi novim časom in razmeram v državi Sloveniji. Veliko nalog nas čaka in želimo jih izpolnjevati po svojih najboljših močeh ob sodelovanju škofov, duhovnikov in vernikov.

Ena teh mnogih nalog, ki jo mora Cerkev pri nas rešiti, je obnove Zavoda sv. Stanislava, ali kratko: Škofovih zavodov v Šentvidu nad Ljubljano. To je bila prva slovenska klasična gimnazija, ki jo je leta 1905 ustanovil ljubljanski škof dr. Anton Bonaventura Jeglič. Vse do druge svetovne vojne je uspešno delovala. Iz nje je izšlo veliko slovenskih duhovnikov in laikov. Med njimi je bil tudi pokojni kulturni delavec in sydneyški pevovodja Ludvik Klakočar, sošolec pokojnega škofa dr. Stanislava Leniča.

Žal je bilo delovanje tega odličnega zavoda zatrto ob Hitlerjevi okupaciji naše domovine leta 1941. Okupator je zasedel Škofove zavode, uničil vso opremo in jih spremenil v koncentracijsko taborišče. Če bi stene tega zavoda mogle govoriti, bi povedale mnogo žalostnih in pretresljivih dogodkov, saj so bili tu pozneje zaprti tudi domobranci, predno so bili odpeljani v smrt po raznih gozdovih Slovenije. Nato je jugoslovanska vojska uporabljala te prostore vse do odhoda iz Slovenije leta 1991. Žal je vojska zapustila vsa poslopja v obupnem stanju, ker je pred odhodom uničila, kar se je uničiti dalo.

Po vztrajnem prizadevanju smo dosegli, da je bilo veliko poslopje vrnjeno ljubljanski nadškofiji. Sedaj si prizadevamo, da bi v Škofovih zavodih obnovili klasično gimnazijo z internatom. V hiši bo tudi Slovenski dom za Slovence po svetu, ki bodo

prihajali na obisk v domovino, pa tudi Slovensko kulturno središče z bogato dokumentacijo. Tisti, ki prejimate naš tednik "Družina", gotovo spremljate prenovitvena dela. Hvala Bogu in našim vernim ter zavednim rojakom po svetu, da smo že dokončali prve del obnove. Dne 31. avgusta 1993 smo blagoslovili prostore klasične gimnazije in prvega septembra odprli prvi razred s petimi oddelki in 158 dijakinjami in dijaki. Sedaj nas čaka še nadaljna obnova Zavoda sv. Stanislava in priprava drugih razredov vsako naslednje šolsko leto.

Pri vsem tem smo se morali zelo zadolžiti in moramo plačevati obresti na posojilo. Res je, da imamo od slovenske vlade obljubljeni pomoč in da verniki prispevajo v ta namen, vendar je zaradi slabih gospodarskih pogojev to popolnoma nezadostno. Zato se obračam tudi na vas, dragi rojaki v Avstraliji in vam po p. Valerijanu, ki se z obiska domovine vrača med vas, ter vašem mesečniku "Misli" pošiljam svojo prošnjo za pomoč. Trdno upam, da boste tudi vi prispevali svoj delež pri obnovi tega častitljivega Zavoda sv. Stanislava. Prepričan sem, da bi pokojni gospod Klakočar, kot nekdanji gojenec tega zavoda, z veseljem podprl njegovo obnovo. Zato predlagam, da pri mesečniku "Misli" ustanovite v spomin gospoda Klakočerja poseben sklad za obnovo Škofovih zavodov.

Za vsak vaš dar se vam že vnaprej iskreno zahvaljujem ter vas prisrčno pozdravljam in blagosavljam

DR. ALOJZIJ ŠUŠTAR
nadškof in metropolit

Nadškof blagoslavlja obnovljene prostore (31.8.93)

Slovenija je priredila TEDEN ZA ŽIVLJENJE

ALI bo Teden za življenje zares "velika bogatitev za slovenski narod", kot je to napovedoval ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar v soboto, 2. oktobra, na začetku seminarja, ki so ga člani Gibanja za življenje priredili na Teološki fakulteti? V cerkvi Kristusa učlovečenega, Ljubljana - Dravljje, kjer so se "dnevi za življenje", v nedeljo 10. oktobra slovesno sklenili, je nadškof, prvi mož Cerkve na Slovenskem, razglasil tole: **Marija, božja Mati, ki je dala življenje Kristusu Odrešeniku, naj bo poslej zavetnica vseslovenskega Gibanja za življenje, za etnično prijaznejše okolje!** Ali je upati, da se bodo poslej Slovenci bolj odločali za življenje, ali ga bodo poslej bolj sprejemali, spoštovali in ljubili? Ali bo obetovano odmeval glas osmih vidnih osebnosti, ki so na tiskovni konferenci v Ljubljani (v četrtek 7. oktobra) spregovorile o življenju, o družini, o okolju, v katerem živimo? In bo Mednarodno leto družine, ki so ga za leto 1994 razglasili Združeni narodi, rodilo razveseljivejše sadove?

Ali se bo poslej "duhovno in telesno zdravje našega naroda" kaj okrepilo, in bo vsaj tistih kričočih "narodovih bolezni" že kmalu vsaj za spoznanje manj? Te je namreč na začetku Tedna za življenje v pozdravnem nagovoru zbranim na Teološki fakulteti razvrščal minister za zdravstvo prof. dr. Božidar Voljč. Kako odmeven bo klic za "etično prijaznejše okolje", ko bo poslej državni sekretar za družino dr. Drago Čepar, eden od pobudnikov Gibanja za življenje, ki šteje 1500 članov? Kaj bo v novi službi lahko storil za ustrežnejšo družinsko zakonodajo? Zbranim na seminarju je izrekel obvezo, da bo za vsako ceno poskušal upravičiti zaupanje. Ali bo tudi Ljubljana, državna metropola, vsem podeželanom Republike Slovenije podarila etično prijaznejši obraz? "Naredite že kaj, da bo to naše okolje etično prijaznejše," je namreč tudi ljubljanski župan dipl. inž. Jože Strgar rotil na začetku Tedna.

Toda po vsem tistem, kar je grozljivo resničnega, narod in človeštvo uničujočega, tistemu prvi dan na seminarju za življenje zbranemu tribunalu vetril zdravnik psihiater nevrolog dr. Janez Krašovec, si je bilo mogoče postaviti le še eno vprašanje: **Ali je to še svet, ali so to še ljudje,**

**ŽIVLJENJU JE DANA OBLAST.
NI ČUDOVITEJŠEGA BOŽJEGA DARU
OD ŽIVLJENJA.
ŽIVIMO GA ETIČNO ODGOVORNO!
USTVARJAJMO DRUŽBO IN DRUŽINO
PRIJAZNIH LJUDI!**

ki jih je Bog ustvaril po svoji podobi?

Dežela je onesnažena v vodi, v zraku, na zemlji. Ljudje eno mislijo, drugo govorijo, tretje delajo. Kar 160 držav je sprejelo resolucijo o čistem okolju, a le tri to tudi uresničujejo. V naši deželi se je do konca razbohotilo "sedem naglavnih grehov: napuh, lakomnost, nečistost, nevoščljivost, požrešnost, jeza, lenoba" - nihče se ne zgane, ko sredi same Ljubljane kriči anarhizem oznanjujoč plakat z napisom: Ruši, laži, vladaj! Prevladujoče so napisane, govornjene, vidne drže, ki podžigajo sovražstvo do drugače mislečih, nasilje v politiki in v prometu; podžiganje napetosti, podivjanosti; biblično meditacijo spodrivajo ples, joga, zen, in čuda novih duhovnosti. V naši deželi je nosečnost zasmehovana, - trgovanje s človeškimi organi bo slej ko prej iz zahodnega sveta prišlo tudi k nam. Sto tisoč bogatih dedcev v ZDA živi z "ohlajenimi jetri", prav toliko revnih Poljakov. Smrt na cestah: v Nemčiji je na dva milijona ljudi letno 100 žrtev - in pri nas? Samo otrok za polna dva razreda...

Slovenija - dežela pijancev. Šestnajst odstotkov naše srednješolske mladine je že v stanju predalkoholikov; petnajst odstotkov osnovnošolcev je že okusilo hašiš; več tisoč Slovencev redno kadi travo, okrog 3000 njih je že odvisnih (kronični "narkomani"). Ključne osebe pri oskrbi mamil so Slovenci, ki čez noč lahko strahotno obogatijo. Tako se zakoti drugo zlo. Iz leta v leto se povečuje število samomorov. V Ljubljani je domnevno 34 postaj-pribežališč za ljudi v stiski, kar govori o tem, da je vedno več nesrečnih ljudi v našem mestu.

KLIC VSEH

K RESNIČNEMU ŽIVLJENJU

Dnevi Tedna za življenje - z vsemi svojim shodi, prireditvami, tiskovno konferenco, predavanji, plakati - so bili predvsem klic vseh k resničnemu življenju, k ljubezni do otrok, k

spoštovanju in sprejemanju vsega, kar nam podarja ta čudoviti božji dar, ki mu pravimo življenje. Odkrivali pa so tudi premnoga žalostna dejstva, ki so vnebovpijoči krik zaradi usihanja notranje življenjske moči naroda... Tepejo nas naravne nesreče, porast bolezni srca in ožilja, naraščajoče število nezaposlenih dviga temperaturo socialnim napetostim, neugnana kritičnost duši ustvarjalna iskanja; izrazita popadljivost na vseh ravneh družbenega življenja, prešibek nacionalni ponos (B. Voljč).

Ni volje do rojevanja: preseček rojenih nad umrlimi na 1000 prebivalcev je bil lani le še 0,3. Če ne bo otrok, "bo odveč vse, kar smo si ustvarili: naša kultura, naše gospodarstvo in naša državna samostojnost" (Kunstelj).

Visoko število splavov, samomorov, ločitev, alkoholikov, mamil; filmi s prizori, ki mladim jemljejo veselje do življenja, z motivi nasilja, pornografskega draženja - vso "to dekadenco držo pa razglašajo kot edino pravo umetniško držo" (I. Kurinčič).

Vse polno je razočaranj, neuspešnih zakonskih zvez, popredmetenega pojmovanja ljubezni (A. Sečnik).

Dobre zamisli, obetavne za človeka, družbo in družino "politična prerivanja prej polomijo kot podpro" (p. Žužek).

SLOVENIJA NAJ BO DEŽELA VESELIH LJUDI

V dnevih Tedna za življenje je vsemu navkljub bil glasnejši klic k resničnemu življenju. Zgovorno so ga oblikovale družine z otroki. Sečnikova sta s svojimi šestimi otroki nastopila na seminarju z družinskim petjem, otroci iz Beltincev so v Dravljah uprizorili izsek iz vsakdanjega življenja s poučnim sklepom, mati štirih otrok Meta Tavčar je razkrivala svoje izkušnje srečnega družinskega življenja. Mojca in Julijan iz Gorice sta tik pred poroko, povedala sta v Dravljah - tako sta prepričana - o lepi, da, najlepši prihodnosti. Razveseljivi so bili tudi invalid Oton Kurent, sedemletna deklica Ana, zakonca Anka in Smiljan Purger... Dnevi so bili klic vseh k resničnemu življenju. Naj Boga ne zamenjuje denar, otroci naj bodo prisrčna, zaželena prihodnost, "družina naj bo šola, v kateri se učimo živeti drug za drugega in se vsak dan vzgajamo za ljubezen, naj bo kovačnica medsebojnih odnosov" (V. Kržan). Življenje, ki je "čudovit dar, razvijajmo v vseh smereh, v zdravo zdravstveno skrb, v zares kulturno kulturo, v resnično podjetno podjetništvo, v porajanje in vzgajanje otrok, naše bodočnosti, v etičnost naših medosebnih in mednarodnih odnosov... in Slovenija bo dežela odprtih, pogumnih, življenja veselih ljudi" (p. Žužek).

JOŽE ZADRAVEC

Pogled
na
Triglav
s
Kredarice

SV. RAFAEL SYDNEY

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

POKOJNI - V soboto 16. oktobra 1933 je v bolnišnici v Liverpoolu umrl **EVGEN STIKOVIČ**. Pokojnik je bil rojen 21. maja 1940 v vasi Filipini, Poreč, Istra, v družini Ivana in Ane r. Sergo. V Avstralijo je prišel 13. januarja 1960, seveda najprej v taborišče Bonegillo. Še isto leto se je v cerkvi sv. Patrika v Sydneyu poročil z Mihaelo Marijo Potočnik, doma v Zabičah pri Ilirski Bistrici. Poročni obred je opravil dr. Ivan Mikula. Družina je nato živela v Summer Hillu, kjer je kupila hišo in uredila svoj domek. Leta 1971 pa so se Stikoviči odločili, da se vrnejo v domovino in tam ostanejo. Vendar so se po desetih mesecih spet vrnili v Avstralijo. Zadnjih trinajst let je Evgen s svojimi sinovi vodil kemično čistilnico v Liverpoolu. Bolan je bil le štiri mesece in se zdravil v liverpoolski bolnišnici za levkemijo, ki pa je izredno hitro napredovala. Pred odhodom v večnost mu je krajevni duhovnik podelil sveto maziljenje in mu redno prinašal sveto obhajilo.

Pogrebna maša je bila opravljena v krajevni cerkvi v Liverpoolu, nato je bil pokopan na tamkajšnjem pokopališču.

Pokojni Evgen zapušča poleg žene Mihaele tri sinove: John je poročen s Kim Lee, Frank je poročen z Leanne White, Robert pa z Mary Ivanac. Starega očeta bodo pogrešali trije vnuki. V domovini pa ima pokojni še brata Livija in sestro Dušo por. Herak.

Naše iskreno sožalje vsem sorodnikom!

KRSTI, ki še niso bili objavljeni:

Rebecca Jaqueline Žele, Bossley Park, NSW. Oče Jožko, mati Brigita r. Bedernjak. Botra sta bila Joe in Lina Tropicano. - Cerkev Brezmadežne v Bossley Parku, dne 25. julija 1993.

Brendan Jožef Dekleva, Cabramatta, NSW. Sin Edvadra in Lucije r. Laznik. Botrovali so Rihard Laznik in Stephen ter Colleen Munday. - Sv. Rafael v Merrylandsu, med nedeljsko mašo 3. oktobra 1993.

Monika Boštjančič, Georges Hall, NSW. Oče Janez, mati Irena r. Mezgec. Botra je bila Michelle Mezgec. - Sv. Rafael, Merrylands, 17. oktobra 1993.

Novokrščenim malčkom, staršem in botrom naše iskrene čestitke!

POROKI naj omenim tokrat dve:

Robert Šavli, Weston, ACT. Sin Franca in Grete r. Batič. rojen v Sydneyu, krščen v Villawoodu (župnija Guildford, NSW) in **Lisa Belovič**. Hčerka Filipa in Jane r. King, rojena v Ballaratu, Vic., krščena v stolnici sv. Krištofa, Canberra, ACT. Priči sta bila Andrej Šavli in Carol Cribb. - Stolnica sv. Krištofa, Canberra, ACT, med poročno mašo dne 25. septembra 1993.

Michael Bakhos. Sin Sama in Mariet, in **Liliana Rosemary Lozej**, Auburn, NSW. Hčerka Emila in Milke r. Cergolj. - Cerkev naše Gospe Lebanonske, Harris Park, NSW, 4. oktobra 1993.

Obema paroma naše iskrene čestitke z željo po obilici božjega blagoslova na novo življenjsko pot.

PRAZNOVANJE 20-LETNICE naše sedanje cerkve v Merrylandsu je za nami. Hvaležen sem našemu župnijskemu svetu, p. Davidu in sestrama Hilariji ter Francki, pa vsem delovnim skupinam in številnim pomagačem, ki so poskrbeli za organizacijo tega praznovanja. Sam se odnesel "ta lahko", ker sem bil v času priprav na dopustu.

Tudi p.provincialu Polikarpu dolgujemo zahvalo, da se je odtrgal od svojega dela v provinci in priletel za praznovanje med nas. Kot duhovno pripravo na jubilej je vodil tridnevnicu, na praznik sam pa je bil glavni mašnik in seveda slavnostni pridigar. Govoril je o dobroti in zvestobi - dveh čednostih, ki napravljata naše življenje lepo in skladno.

P. provincial je obiskal tudi rojake v Wollongongu in zanje maševal v naši tamkajšnji cerkvi v Figtree. Pred bogoslužjem ga je pozdravil predsednik tamkajšnjega kluba "Planica", Ivan Rudolf, ter mu podal šopek avstralskih rož. Ta služba božja p.provinciala je bila del praznovanja desetletnice cerkvice in klubskih prostorov. Po maši se je kar lepo število rojakov zbralo v dvorani, kjer je nastopil moški pevski zbor "Lipa", ki ga vodi Maks Vočanec.

LETOŠNJI ZAKONSKI JUBILANTI, ki so se prijavili - seveda to niso vsi, in nekateri so bili zadržani ter niso prišli na slovesnost 10. oktobra. 40 let so praznovali: Marija in Mirko Ritlop, Marija in Ivan Žic; 35 let: Terezija in Janez Godina, Albina in Branko Kalc, Albina in Johan Konrad, Zorka in Anton Markočič, Ivanka in Jože Pohlen, Gizela in Anton Špiclin; 30 let: Yvonne in Vinko Česnik, Margita in Franc Kodrun, Marija in Ernest Kovač, Gizela in Herman Šarkan, Helena in Štefan Zadravec; 25 let: Elizabeth in Anton Kociper; 20 let: Danica in Elliott Vuchich.

Omenjenim in tudi drugim parom jubilentom naše iskrene čestitke z najboljšimi željami za božji blagoslov tudi v bodočih letih! In iskrena jim zahvala za zgled zvestobe!

FIGTREE ima slovensko službo božjo v nedeljo 19. novembra ob peti uri popoldne. To je prva adventna nedelja. Nato bo maša spet 12. decembra, po njej pa prihod sv. Miklavža in obdarovanje. V adventu bo pobožnost s sveto mašo tudi vsako sredo ob sedmih zvečer - torej 1., 8., 15. in 22. decembra.

Tu objavljamo skico kapelice za novi slovenski del sydneyskega pokopališča v Rookwoodu. Ta "Advance Design" je izdelal zdaj že pokojni arhitekt Cveto Mejač v Queenslandu kako leto pred smrtjo (umrl je 12. februarja 1992). "Kapelica naj bi bila spoznavni simbol slovenskih grobov. Streha in glava kapelice sta vzeti po zvoniku cerkve sv. Lovrenca v Libušnjem, kjer je našel zadnje počivališče "Goriški slavček" Simon Gregorčič. To je pristi slovenski motiv v arhitekturi." Tako je razložil svoje delo stvaritelj Mejač.

Da načrt uresničimo in kapelico postavimo med naše grobove, je potrebno dvoje:

1. Najti moramo slovenskega gradbenika, ki bo prevzel izvedbo načrta.
2. Sydneyske rojake naprošamo, da prispevajo za kritje stroškov tega našega projekta. Priporočamo se vsem rojakom sydneyskega verskega središča sv. Rafaela, posebno tistim, ki imajo že pokopane svojce na tem delu pokopališča.

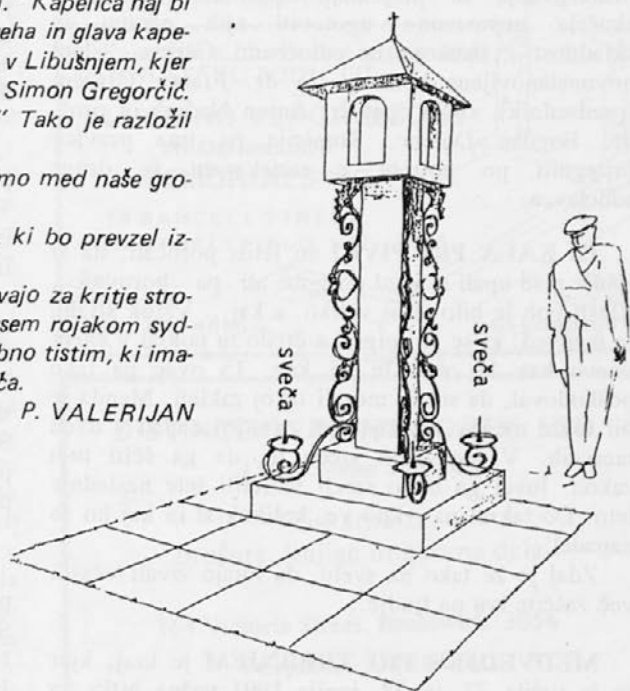
P. VALERIJAN

CANBERRA ima slovensko mašo v nedeljo 19. decembra ob sedmih zvečer. Glede božiča in novega leta pa trenutno še ne morem objaviti kaj gotovega, dokler ne dobim sporočila, da je p. Tomaž dobil vizo za prihod med nas. Če ne bo mogel priti pred božičem, bom moral spored, kot smo ga bili vajeni v preteklosti, nekoliko skrčiti. "Rafael" in decembrske "Misli" bosta prinesla točen spored. Isto velja tudi za ostale kraje, za katere s slovenskim bogoslužjem skrbi sydneysko versko središče.

SREČANJE UPOKOJENCEV bo spet na vrsti v četrtek 2. decembra. Začnemo spet s sveto mašo ob 10.30 dopoldne, sledi srečanje in kosilo v dvorani. Tudi Miklavž se bo spomnil pri tem sestanku naših starejših rojakov.

STOJNICA je na sporedu za četrtek 9. decembra. Priporočamo se za predmete v dobrem stanju. Obleke pa imamo za enkrat dovolj. Zaželeno je domače pecivo, lončnice in podobno. Hvala vsem, ki prispevate ali sodelujete pri prodaji!

P. VALERIJAN

IZPOD TRIGLAVA

TEOLOŠKA FAKULTETA v Ljubljani sprejema tudi druge študente, ne le kandidate za duhovniški poklic. V letošnji prvi letnik se je vpisalo 155 študentov (približno tako število pa so jih morali odkloniti, ker ni bilo mesta za vse). Med njimi je 28 kandidatov za duhovniški poklic, 16 pa se jih je odločilo za dvopredmetni študij in so poleg študija na teološki tudi slušatelji na kaki drugi fakulteti. V drugem letniku je duhovniških kandidatov 34 od sedemdesetih slušateljev, v tretjem letniku jih je 17, v četrtem 20, v petem 17, v šestem pa 13 slušateljev bogoslovcev. Novih maš v Sloveniji še ne bo tako hitro konec. V primeri z drugimi deželami smo z duhovnimi poklici še kar na dobrem, četudi bi lahko bila slika še boljša.

POSEBNO KOMISIJO za presojanje poročil o Marijinih in drugih prikazovanjih je ustanovil v oktobru nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar. Teh dogajanj je vedno več in ljudje včasih prehitro nasledajo. Naloga komisije bo, da bo v osebnem in pismenem stiku z osebami, ki trdijo, da imajo prikazovanja in prejema sporočila. Tako bo skušala neposredno ugotoviti njih naravo in skladnost z naukom in odločbami Cerkve. Člani novoustanovljene komisije so dr. France Oražem (predsednik), stiški opat dr. Anton Nadrah in prof. dr. Bogdan Dolenc. Komisija pa ima pravico pritegniti po potrebi k raziskavam še druge sodelavce.

IZ KALA PRI PIVKI so letos poročali, da si ljudje niso upali v gozd po gobe ali pa borovnice. Zlasti gob je bilo letos veliko, a kaj... Vzrok strahu je medved, ki se je poigral s čredo in poklal v enem dnevu kar 41 ovac in 15 koz, 15 ovac pa tako poškodoval, da so jih morali takoj zaklati. Menda je bil to že njegov dvanajsti ali trinajsti napad v dveh mesecih. V medvedjo srečo je, da ga ščiti tudi zakon: lovci ga bodo smeli ustreliti šele naslednje leto. Do takrat pa - kdo ve, kolikokrat in kaj bo še napadel...

Zdaj je že tako na svetu, da imajo živali včasih več zaščite kot pa ljudje...

MEDVEDJEK PRI TREBNJEM je kraj, kjer se je vršila 27. in 28. junija 1991 važna bitka za samostojnost Slovenije. Tu so slovenski vojaki in

policaji zaustavili močno oklepno kolono JLA. V spomin na to so letos odkrili spominsko obeležje.

V tej bitki je bil ubit en slovenski vojak, ena civilna oseba, šest voznikov tovornjakov (tujcev), ranjenih pa šest slovenskih vojakov.

ŠTIRISTOLETNIČO bitke pri Sisku so praznovali ne le na Turjaku, temveč na raznih krajih Slovenije. Tudi na gradu Krumperk v domžalski občini, ki je bil last enega poveljnikov v bitki, Adama Ravbarja, so pripravili slavnost z mogočnim ognjemetom. Sodelovalo je nad sto ljudi, tudi konjeniki. Naslov prireditve je bil: Tod bodo živeli veseli ljudje. Zahvalna maša pa je bila v dobski župnijski cerkvi, ki menda stoji na kraju, kjer so Ravbarjevi konjeniki v zahvalo za srečno vrnitev postavili kapelico.

O TRIGLAVU smo že poročali, da je postal "gora miru" in se povezal v transverzalno miru s šestimi najvišjimi gorami v Liechtensteinu, Nemčiji, Švici, Franciji, Italiji in Avstriji. Z ozirom na ta njegov izbor je magister Andrej Feining iz Sveč na Koroškem na kredariški koči odkril ploščo z napisom, ki naj spominja, da so gore naše pravo bistvo brezmejnega notranjega miru, ki je pogoj za mir na svetu.

LETOS sta si malo opomogla tudi Postojnska jama in Predjamski grad. Po lanskem katastrofalno nizkem obisku so letos našeli trideset odstotkov več obiskovalcev. Največ gostov je bilo iz obmejnih držav ter iz Nemčije, Češke, Slovaške in Poljske.

SLOVENSKO BIBLIČNO GIBANJE (SBG) si je izbralo za svoj rojstni kraj Sveto goro pri Gorici. V soboto 9. oktobra so tam izvolili odbor, ta pa je izbral za predsednika dr. Rudija Koncilijo. SBG ima namen predstaviti in nuditi ljudem Sveto pismo, vernim pa pri tem pomagati, da ga bodo zavestno sprejemali kot božjo besedo. Prirejalo bo biblične tečaje, razna nedeljska srečanja, organiziralo skupine, razstave, obhajanje posebnih nedelj ter skrbelo za spoznavanje svetopisemskih krajev. Skrbelo bo tudi za izdajanje priročnikov in drugih pripomočkov ter sodelovalo s sorodnimi ustanovami po svetu.

FRANCETU BALANTIČU so ob priliki petdesetletnice njegove smrti v plamenih argentinski Slovenci odkrili spomenik, delo pokojnega kiparja F. Ahčina. Proslavo je pripravil Naš dom v San Justu, kjer se slovenska šola imenuje po pesniku. Z mladino so 28. avgusta nastopili v veličastnem

prikazu pesnikovega dela ter recitali nad trideset najlepših Balantičevih pesmi skupno s sonetnim vencem. Udeleženci so se naužili slovenske besede - vsa proslava je izzvenela kot hvalnica Bogu in slovenstvu.

850-LETNICO bo praznovalo glavno mesto Slovenije, bela Ljubljana, prihodnje leto in to ne sme iti kar tako mimo. Obletnica se šteje od leta, ko je bilo prvič v neki listini omenjeno ime Ljubljana. Osrednja prireditev naj bi bila 18. junija s protokolarnim delom in ljudsko veselico. Pripravili naj bi simpozij o zgodovini mesta in zasadili po mestu 850 drevesc. Na razpolago bodo priložnostne znamke, zastave, zloženke ter druge stvari, ki so privlačne za turizem. In seveda kopija listine iz leta 1144, ki prvič omenja Ljubljano.

VINKO BELIČIČ je letos v avgustu slavil 80-letnico rojstva. Priznani pesnik in pisatelj ob leta 1945 živi v Trstu, kjer je do svoje upokojitve poučeval na slovenski gimnaziji. Tržaška Mladika je že pred meseci izdala miniaturno antologijo njegovih del Bližine in daljave, Slovenska prosvetna matica v Trstu pa posebno brošuro ob Beličičevem jubileju. Tudi Bela krajina, kjer je bil naš osemdesetletnik rojen in po sili razmer nad štiri desetletja odsoten, mu je letos priredila posebno slovesnost. Občina Črnomelj ga je uradno povabila na obisk rodnega kraja. V mestni knjižnici so pripravili razstavo njegovih del, v hotelski dvorani pa je sledil literarni večer z recitacijami Beličičeve poezije in proze. Naslednji dan obiska pa je bilo veselo srečanje s prijatelji in somišljeniki iz preteklega in sedanjega časa.

Naš jubilar žele dolga leta prebira MISLI in v njih od časa do časa tudi sodeluje s svojimi prispevki. Dasi malo pozno, mu tudi avstralski Slovenci iz srca čestitamo k visokemu jubileju. Na mnoga zdrava leta!

IZGUBLJENA DEDIŠČINA je bil naslov veliki razstavi, ki je bila v septembru v Cekinovem gradu v ljubljanskem Tivoliju. Pripravil jo je Zavod RS za varstvo naravne in kulturne dediščine. Razstava je predstavila Kočevsko in Kočevarje. Kočevarska nemška narodnostna skupnost se je naselila na Kočevskem že leta 1330. Po letu 1880 se je v gospodarski krizi polovica Kočevarjev izselila v Ameriko. Leta 1941 je po opciji še ostala polovica zapustila takratno italijansko zasedbeno cono in se izselila, po končani vojni pa se ni mogla več vrniti.

Med vojno in po njej so Italijani in partizani

porušili 113 od 177 kočevskih vasi in barbarsko uničili na Kočevskem 97 od 123 cerkva. Poročilo pravi, da so celo pokopališča izravnali z zemljo.

Razstava je žela veliko zanimanje.

ZANIMIVA je anketa, ki so jo izvedli v Trstu za revijo Trieste Oltre. Po njej se 62% Tržačanov zavzema za nedotakljivost mej med Italijo, Slovenijo in Hrvaško in za sodelovanje Italije s sosednjima mladima državama. V ugoden razplet glede imovine istrskih beguncev upa 22% anketirancev. Le 5% še hoče in upa, da bo Italija za vsako ceno spet pridobila Istro. Večina (76%) teh, ki se zavzemajo za sožitje, je stavljena iz mlajših Tržačanov, dočim spada k starejši generaciji skupina, ki želi nazaj italijanske meje pred drugo svetovno vojno.

Anketa kaže lepo sliko, da se manjša število tistih, ki so sovražno nastrojeni do sosednjih republik Slovenije in Hrvaške.

BEGUNCEV je v Sloveniji nad 70.000, od teh jim ima kakih 40.000 urejen status. V 31 središčih (prej jih je bilo 53) je nastanjenih 10.500 oseb, ostali pa živijo po družinah. Slovenska vlada ni popustila na namige s strani OZN, naj bi begunce sprejela za svoje državljane. So begunci in po vseh pravih človeških pravic naj se po ureditvi razmer vrnejo v svojo domovino in na svojo posest, katero so bili prisiljeni zapustiti.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS

ALDO and JOE

MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

Edinost, sreča, sprava

SPRAVA Z MRTVIMI

Na večer praznika Vseh svetih smo se zbrali pred pokopališko cerkvijo, se pogovarjali in čakali zapoznele iz naše srede, ki so prihajali iz različnih smeri. Posamezniki so še vstopali skozi vrata pokopališča, ki je ta večer oživel v svetlobi plamenov sveč. Kraj miru in tihote je bil zdaj eno samo veliko svetišče. Tudi mi smo vstopili.

Skupen obisk grobov v poznem večeru nam je bil že nekaj domačega. Jegličev grob, frančiškanski grobovi, grobovi mož slovenske moderne... Tu smo zmolili očenaš, tam zapeli pesem, pa spet molili in nato tiho nadaljevali pot do drugih grobov. Pred očmi so se nam zvrstile smrti naših najbližjih. Ob svežem grobu očeta smo obstali. Pred kratkim smo skupaj doživljali to smrt. Svečka je povzela našo molitev in mi smo nadaljevali z obiski. Žrtve letalske nesreče na Korziki; eden od naših bi moral biti na tem letalu. Žrtve dahovskih procesov in težak, na grobo obtesan križ nad Kocbekovim grobom ter nazadnje za vsem: lipa sprave.

Drobno nebogljeno deblo z zlomljenim vrhom. Pred tedni na novo posajeno, zdaj umirajoče, daje prostor novemu drevesu. V spomin na vse tiste, katerih imena so bila zapisana le v srcih... Tisoče življenj na mladem lesu umira znova. Nekdo, ki že desetletja mrtvim ne da pokoja, ubija znova. In slutnja, da iz teme preže oči in preštevajo vse, ki se ustavljam v molitvi. Mar ni vseskozi hodil z nami? Še nekdo drug prihaja iz teme, a ta se nam približa. V pijanosti se usiplje iz njega plaz zmaličenih besed, ki silijo na dan.

Zato so hranili nagrobne kamne zasute pod slamo ali v garaži za hišo. Zmerom bi našel se kdo, ki bi spomin na smrt ga motila. In ne spotakneš se, če je kamen umaknjen s poti.

+ + +

Novi Katekizem katoliške Cerkve govori tudi o spoštovanju do mrtvih: S telesi umrlih je treba ravnati s spoštljivostjo in ljubeznijo v veri in upanju na vstajenje. Pokopavanje mrtvih je eno telesnih del usmiljena.

V vseh časih in kulturah odkrivamo spoštljiv odnos do pokojnih. Pokopavali so jih v raznovrstne grobove, ki so bili nedotakljivi. Pokojni so se pridružili svojim očetom, dobili so svoj prostor v kraljestvu mrtvih, legli k počitku... Pokop pokojnih so navadno spremljali tudi obredi.

Tak spoštljiv odnos do pokojnih se ohranja tudi do obsojencev. Jezus je naprimer obsojen kot zločinec, vendar je oblast dovolila Jožefu iz Arimateje, da ga sname s križa in poskrbi za njegov pogreb. Tudi v vojnah so poskrbeli za pokop nasprotnikov, ki so padli. Spoštljiv odnos do pokojnih pa lahko skali sovraštvo.

Če prebiramo Sveto pismo, se s tem srečamo delno že pri Kajnu. Gospodove besede Kajnu: "Glas krvi tvojega brata vpije k meni z zemlje..." Kajni ni zagrešil samo bratomora, ampak je bratovo telo pustil ležati nepokopano. Kasneje se večkrat srečujemo s tem, da posamezniki ali cela ljudstva puščajo svoje sovražnike nepokopane in celo grozijo s kaznijo tistim, ki bi poskrbeli za njihova trupla. Njihovo sovraštvo sega preko groba kot pravimo.

V Tobijevi knjigi beremo o bogaboječem Izraelcu Tobiju, ki je v asirskem ujetništvu, poleg drugih del usmiljenja, pokopaval umrle in ubite, čeprav je bilo to prepovedano:

"Ko se je kralj Senaherib vrnil, bežeč iz Judeje po nezgodi, ki mu jo je Bog prizadel zaradi njegovega bogokletja in je razjarjen mnoge izmed Izraelovih sinov pomoril, je Tobija pokopaval njih trupla. Ko so to sporočili kralju, ga je ukazal ubiti in je zaplenil vse njegovo premoženje. Tobija pa je pobegnul s sinom in ženo ter se brez vsega skrival, ker so ga mnogi ljubili..."

Edinost, sreča, sprava
Ki nam naj nazaj ve verjajo!
Otrok: kar ima slava,
Vsi naj si v roke sežejo!

Senaherib, ki odreka pravico do pogreba umorjenim, tudi sam žalostno konča, saj ga po nekaj tednih ubijeta lastna sinova. Senaheribov odnos do pokojnih se ohranja vse do današnjih dni. Lahko bi se ustavljali ob različnih vojnah in revolucijah skozi vso zgodovino, a to ni potrebno.

Še bolj kot zgodba o Tobiju, se ob vprašanju ljubezni in sovraštva do pokojnih ustavi grški dramatik Sofokles v svoji tragediji z naslovom Antigona. Čeprav je starogrški svet poganski, ima nekatera pravila človekovega ravnanja globoko premišljena. V Sofoklejevi tragediji nastopa dekle Antigona, ki krši prepoved vladarja in kljub prepovedi pokoplje svojega brata Polinejka, ki je padel na napačni strani.

Prek Kreonom, ki je po smrti padlih bratov Eteokla in Polinejka prevzel oblast v tebanski državi in izdal zakon o prepovedi pokopa za poraženca, se Antigona zagovarja takole:

Saj ni bil Zeus, ki dal je tak razglas.
Pravičnost, ki z bogovi vlada v Hadu,
ni takšnih vsilila ljudem zakonov.
Vem, da razglas minljivega človeka
nima moči, da omaje neomajne
in nenapisane bogov zakone.
Njih zakon ni od danes ne od včeraj,
na vek velja, nihče ne ve od kdaj.
...
Če mi odmeriš smrt, me ne boli.
Bolelo bi me le, če bi pustila,
da truplo bratovo nepokopano
trohni. Nič drugega me ne boli.

Kreon hoče Antigoni dopovedati, da ni ravnala prav in svoje razmišljanje podkrepi s stavkom:

Sovražnik ti še v smrti ni prijatelj!

In Antigona mu odgovarja:

Ne da sovražim - da ljubim, sem na svetu!

Misli, november 1993

Kajetan Gantar, eden od prevajalcev Antigone v slovenščino, v obširnem komentarju k temu delu razkriva idejno ozadje same drame. Antigona zastopa pravico do pogreba pokojnega brata. Gantar pravi, da je to po starogrškem pojmovanju sveta neodtujljiva pravica slehernega človeka, pa čeprav je zadnji med ljudmi. Po grških zakonih se izdajalcu lahko zabrani pokop v domovini, toda njegova pravica, da je pokopan izven obzidja rodnega mesta, ostane nedotakljiva. Človeško telo predstavlja tudi še po smrti tako dragoceno vrednoto, da ga ne gre razmetavati za žrtje psom in ujedam. V tem pogledu ima Antigona popolnoma prav, in Kreon, ki ji to pravico krati in ki jo zaradi tega kaznuje s smrtjo, popolnoma narobe.

Po kakšnih zakonih se ravna Antigona? To so tisti nenapisani zakoni, ki so od vekomaj vsajeni v človeška srca in ki jim mora človek brezpogojno prisluhniti, tudi če pride zaradi njih v navzkrižje s trenutno politično zakonodajo.

Evripidova drama ni ostala osamljen primer, saj so se te teme lotevali še drugi avtorji. Novejši avtorji postavljajo samo dogajanje v sodobni svet, ki so ga preplavile vojne in revolucije.

Sodobno predstavitve Antigone najdemo tudi pri Dominiku Smoletu. Prvič je bila uprizorjena leta 1960, naslednje leto pa je izšla v knjižni izdaji. Ta drama se dotika vprašanj, ki so vezana na razmere iz naše polpretekle zgodovine in so še vedno žive.

+ + +

Lipa sprave so ljudje. Živela bo, ko bodo besede in ravnanje vseh: Ne da sovražim - da ljubim, sem na svetu!

P. TONE

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,
Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Fax: (03) 853 6176

Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11 – 15 A Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 1054 Fax: (03) 853 6176

ZA SREBRNI JUBILEJ, 17. oktobra je bila naša cerkva v Kew okrašena kot nevesta. Pridne ženske roke so napletle vencev in uredile šopke. Zahvala njim in vsem, ki so prišli k čiščenju okrog cerkve in kakor koli pomagali, da je praznovanje lepo uspelo. Na prošnjo pleskarjem sta se odzvala Franc Kravos in Štefan Cek ter prebarvala železno ograjo pred cerkvijo ter železne dele na desni strani cerkve. Za levo stran je zmanjkalo časa in je nagajal dež. Še čaka pridnih rok.

Ves teden pred nedeljo je bil priprava na srebrni jubilej. V ponedeljek 11. oktobra je bil večer za mlade zakonce, v sredo pa za mladino, oba z naslovom **Sprejmite življenje**. Večera sta vodila Jožica Paddle-Ledinek in p. Tone. Res škoda, da ni bilo več odziva.

V četrtek pa je bil pričetek tridnevne obnove z večerno mašo in govorom. Začel je p. provincial Polikarp in razvijal misel, da smo na svetu tujci in popotniki. Naslednji dan, v petek, je govoril p. Valerijan iz Sydneya, da smo vsi otroci enega Očeta. V soboto je prišel na vrsto p. Jancz iz Adelaide: njegova misel je bila o zapovedi ljubezni.

Glavno jubilejno bogoslužje pa je bilo seveda v nedeljo ob desetih, ko je bila cerkev zopet premajhna za vso množico. Vodil je p. provincial ob somaševanju p. Tonija in p. Bazilija. Med nami je tudi skupina avstralskih frančiškanov, med njimi bivši provincial p. Ambrož Ryan, ki je bil naš gost tudi ob blagoslovitvi cerkve pred petindvajsetimi leti.

Častni gost je bil g. Aljaž Gosnar, odpravnik poslov veleposlaništva RS v Canberri. Med nami je bil inženir Branko Tavčar, ki je takrat delal načrte in nadziral delo, ter tudi oba gradbenika Alojz Markič in Rudi Koloini; pa veliko teh, ki so takrat s prostovoljnimi delom doprinesli svoj delež, da je

cerkev zrastle iz tal in jo danes imamo. Bogu hvala za vse!

Po bogoslužju smo proslavo jubileja nadaljevali v dvorani, kjer so pridne gospodinje obložile mize z dobrotami, mladina pa je priredila akademijo in ponovila pravljico Slavček in vrtnica. Med drugimi sta spregovorila p. provincial in g. Aljaž Gosnar. Slavje srebrnega jubileja smo končali in ostal nam bo v najlepšem spominu. Stopili smo v novo dobo - zlatemu jubileju naproti. Dočakal ga bo srednji in mlajši rod in Bog daj, da z istimi občutki hvaležnosti kot smo mi tega srebrnega. Dokler živimo, pa bodimo ponosni na svoje versko in kulturno središče ter se radi udeležujemo slovenskega bogoslužja. To je glavni pogoj, da ga bomo ohranili in bo cerkva še dolgo slovenska.

+ Na prvo novembrsko nedeljo smo se spet zbrali v lepem številu na keilorskem pokopališču in po molitvah blagoslovili vse slovenske grobove. Pokopališka nabirka za obnovo skupnih grobov je letos presešla vse nabirke preteklih let: zbrala je lepo vsoto 758.73 dolarjev in Bog povrne vsem darovalcem. Kot so prisotni videli, obnovitvena dela na naših skupnih grobovih niso končana, ker je vse mesece zelo nagajal dež. Zdaj bo dovolj časa, da se bodo nadaljevala in zaključila. So v rokah rojaka Rina Starca in sinov.

Na zadnjo oktobrsko nedeljo je bila maša v dvorani društva Planica v Keysborough, nato pa blagoslov slovenskih grobov na pokopališču Necropolis v Springvale. Mašna nabirka je prinesla vsoto 366.40 dolarjev, ki bo šla v vsoto za obnovo skupnih grobov. Planici Bog povrni!

Tudi v Geelongu smo po slovenski maši na drugo novembrsko nedeljo ostali zvesti tradiciji: na Western Cemetery smo opravili molitve in blagoslovili slovenske grobove. Prav tako bomo obiskali grobove na zadnjo novembrsko nedeljo v Wodongi.

+ Letos smo imeli pri nas sedem prvoobhajancev, ki jih je pripravil p. Tone, da so na zadnjo oktobrsko nedeljo prvič prejeli Jezusa. Njih imena so ob objavljeni sliki. Vsem želimo stanovitnosti v življenju po veri!

+ Na nedeljo 24. oktobra je po maši p. Tone zbral nekatere člane naše skupnosti, da bi začrtali prve obrise cerkvenemu odboru in sprejeli nekaj osnovnih smernic bodočega dela za našo skupnost. Več o tem bomo objavili kasneje, ko bo stvar stekla.

+ KRSTA smo imeli dva: **Jordan Josef** bodo klicali fantka, ki bo rasel v družini Johna Cisek in Vivian r. Svetina in smo ga krstili 24. oktobra. Družina živi v Elthamu.

Dne 31. oktobra pa je bil krščen **Frank Andrew**. Kot prvorojenca sta ga z velikim veseljem sprejela Nikola Briševac in Helen Antonia r. Vučko. H krstu sta ga pripeljala iz Croydona.

Naše čestitke obema družinama!

+ Tudi poroki sta bili v tem času dve: Dne 23. oktobra sta se v naši cerkvi poročila **Marjan Muršec** in **Sonja Kristina Toš**. Ženin je bil rojen in krščen v Mariboru in je v Avstralijo prišel s starši kot otrok. Nevesta pa je bila rojena in krščena v Bathurst-u, NSW.

Drugi par pa se je poročil dne 14. novembra v cerkvi sv. Ignacija v Richmondu. Ženin **John Jernejčič** je bil rojen v družini Janeza Jernejčiča v Reservoirju in krščen v kapeli Baragovega doma v Kew, nevesta **Maria Jakac** pa je bila rojena in krščena v Coburgu.

Obema paroma najboljše želje na novo življenjsko pot!

+ Žal nam smrt tudi topot ni prizanesla. Dne 21. oktobra je umrl **JOŽEF (PEPI) RENER**. Nekaj mesecev je bil v Domu počitka m. Romane, dober

teden pred smrtjo pa je moral v Plenty Hospital, kjer je zaključil svoje zemsko potovanje. Saj je zadnji čas veliko notranje trpel in vidno hiral. Pokojnik je bil rojen 14. septembra 1910 v Štjaku. Kot italijanski vojak se je v Južni Italiji slučajno srečal s slovenskim dekletom Ano Smerdel iz Prema in sta se leta 1944 po italijanski kapitulaciji poročila, leta 1955 pa se izselila v Avstralijo. Dom sta si uredila v melbournskem okraju East Bentleigh.

Na večer 25. oktobra smo v naši cerkvi ob krsti zmolili rožni venec za pokoj njegove duše, naslednji dan pa smo ga položili v grob k njegovi pokojni ženi Ani (umrla 1987) na keilorskem pokopališču.

Dne 23. oktobra je v Kingston zdraviliškem centru v Chaltenhamu zaključila svoje trpljenja polno življenjsko pot **VIKTORIJA LOVREČIČ**. Rojena je bila 2. decembra 1933 v številni Gombačevi družini v Zajelšju, župnija Pregarje. Njen mož

ceferin

VPISOVANJE NA POUK SLOVENSKEGA JEZIKA V LETU 1994.

VPisovanje se je pričelo v **Victorian School of Languages** v soboto, 23. oktobra, in se bo nadaljevalo do konca novembra vsako soboto od devetih do dvanajstih dopoldne.

Slovenščina se poučuje v **University High School**, Stóry Street, Parkville (Melbourne), v bližini otroške bolnišnice.

Lahko se vpišejo učenci od četrtega letnika osnovne šole do dvanajstega letnika VCE. Za vpis v enajsti letnik VCE se pričakuje nekaj let formalnega učenja.

Sprejmemo tudi odrasle.

Šolnina za učence do desetega letnika je \$35, za VCE študente pa \$45 letno.

Če želite nasvet ali nadaljne informacije, kličite

Aleksandro Ceferin

na telefonsko številko 802 4326

(v delovnih urah),

Viki Mrak

na telefonsko številko 320 3816

(v delovnih urah) in

Sandi Ceferin

na telefonsko številko 571 9360 (zvečer).

Oglasite se, radi se pogovorimo z vami, če imate kakšna vprašanja, skrbi ali probleme glede šolanja.

Aleksandra L. Ceferin

Area Manager,

Victorian School of Languages

Virgil je iz Bučaj pri Kopru. V Avstralijo sta prišla konec julija 1958 na ladji Oceania. Dom sta si uredila v melbournskem okraju Springvale in vzredila dva sina, Silvana in Tonyja. Mora biti že svojih trinajst let, ko je pokojnica, zadeta od kapi, postala nepokretna. Pomagala si je z bolniškim vozičkom in bila odvisna od pomoči drugih. Virgil je zanjo zelo lepo skrbel, kadar je bila doma, pa tudi v bolnišnici od domačih ni bila nikoli zapuščena. Zdaj jo je Bog rešil trpljenja. Dne 27. oktobra smo imeli pogrebno mašo v farni cerkvi sv. Jožefa v Springvale, nato smo pokojnico spremili na zadnji poti. Pokopališče Necropolis v Springvale je za en slovenski grob bogatejšje.

Za pokojno Viktorijo poleg družine žalujejo še živeči od osmih Gombačevih otrok: dve sestri tu v Avstraliji, dve sestri doma in en brat v Franciji.

Dne 3. novembra letos je na svojem domu v Geelongu (Bell Post Hill) nepričakovano umrl ANTON ŠTEFANIČ. Rojen je bil 21. julija 1941 v kraju Rosalnica pri Metliki. V Avstralijo je prišel kot mlad živahen fant leta 1958 in se 4. novembra 1967 poročil z Marijo Ugrin. Če se ne motim, je bil pokojnik gotovo dobo tudi predsednik geelongškega slovenskega društva Ivan Cankar. Zelo ga je udarilo, ko je v naši dobi breposelnosti tudi on, tako zmožen in željan dela, izgubil posel. Ko sem ga srečal nedavno na pogrebu ženinega očeta, se mi je zdel popolnoma spremenjen. Za njim žalujeta poleg žene Marije še hčerki Julie in Tania. Rožni venec ob krsti smo zmolili 5.

novembra zvečer v pogrebem zavodu, pogrebna maša pa je bila v soboto 6. novembra v cerkvi sv. Družine. Sledil je pogreb na pokopališče Highton.

V letošnji majski številki MISLI sta Jožica in Ante Beljan, Fairfield West, NSW, spraševala po FILIPU RESNIKU, ki je v Avstraliji že od leta 1968, doma pa iz Šmarce pri Kamniku. Ime mi je bilo znano, a nisem vedel zanj. Prvi mi je omenil naročnik Marjan Jonke, da ga pozna in da mora biti nekje v West Avstraliji, verjetno v kaki ustanovi za živčne bolezni. Predno sem ga začel iskati v tej smeri, sem pa v začetku novembra dobil telefonski klic iz mesta Kalgoorlie, WA. Pogrebnik mi sporoča, da je tam umrl 23. oktobra letos neki Filip Resnik in iščejo sorodnike v Sloveniji. Rojen naj bi bil 22. julija 1943 v Mariboru. Četudi sta dva kraja rojstva, ne dvomim, da gre za isto osebo. Zadnji razgovor s pogrebnikom mi je dal vedeti, da sorodnikov niso našli, kakor jih tudi jaz nisem. Pokopali ga bodo torej v kratkem na državne stroške v Kalgoorlieju. R.I.P.

Vsem sorodnikom pokojnih naši izrazi sočutja z obljubo, da bomo za duše pokojnih radi molili.

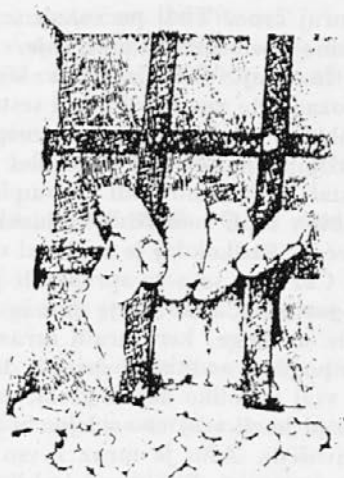
+ O očetu trenerju Jožetu in sinu Marku Urankerju iz Celja, ki sta v teh dneh med nami, berete drugje v tej številki. V Baragovem domu sta bila gosta zadnjih pet dni pred odhodom domov. Upam, da bosta odnesla iz Avstralije lepe spomine.

P. BAZILIJ

Letošnji naši prvoobhajanci, od leve proti desni: Tamara Curran, Martin in David Denša, Robert Petelinek, Matjaž Kolarič in njegova mamica Slavica ter Marta Igljič. Oba patra pa menda že poznate.

MOJE CELICE

LJUBLJANSKI BUNKER

"POJDITE z mano!" je ukazal paznik Kenk. Bil je močan in velik ko gora. Mrko je gledal. Nosil je črne brčice. Temnomodra obleka s svetlimi gumbi je pristajala njegovi oblastni drži. V rokah je držal ključe in od časa do časa porožljaj z njimi. Vedel je, da ti ključi odpirajo in zapirajo. Vedel je, da rožljanje teh ključev pretresa mnoga srca, ki utripajo za zaklenjenimi vrati.

Iz drugega nadstropja sva se spuščala po stopnicah. Prvo nadstropje, pritličje in še naprej. Kam neki? Pod zemljo! Dospela sva do prvih železnih vrat. Odprl jih je. Šla sva po dolgem hodniku. Druga železna vrata. Tudi ta je odklenil. In še ni bilo konca. Pač, prav na koncu hodnika se je ustavil. V svitu blede svetlobe je na dlani pregledal ključe, izbral enega in ga porinil v ključavnico. Odprl je vrata in me brez besed oddal mrzlim zidovom podzemeljske celice.

Z dvorišča je prihajalo toliko svetlobe, da sem s težavo razločil dva stanovalca tega bivališča. Slišali smo, kako so se zapirala železna vrata, kako so rožljali ključi in kako so se oddaljevali koraki.

Sotrpina sta se mi približala. Eden izmed njiju je bil Kuralt, ki so ga za mano vzeli iz smrtne celice in je prav tako po zaslišanju padel v bunker. Drugi pa je bil jetnik iz nekega taborišča, menda iz Šiške. Hotel je pobegniti. Vsak poskus pobega pa je pomenil: tri mesece brez paketa, tri mesece brez pošte, tri mesece brez obiska in štirinajst dni bunkerja.

Kuraltu je odleglo, ko me je spoznal. Vsako srečanje v nesreči jetnika tolaži. Čuti, da ni več sam. Svoje trpljenje lahko deli z drugimi.

Celica je bila velika. Cementna tla, dva lesena pograda ob steni, nobene slamnjače in nobene odeje. Okno visoko pod stropom, brez okenskih kril, tako da je ves mrzaj prihajal direktno na nas. Od okna do tal je bila celica pod zemljo. Vse to je bilo načrtno. Mrzle jesenske noči, polne ljubljanske megle, so nas rezale do kosti. Bil sem čisto poletno oblečen. Spodnjega perila nisem menjal že več kot mesec dni. Bilo je umazano,

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$50.— Zdravko Čuk; \$20.— Štefani-
ja Lipohar, Stanislav Horvat; \$15.—
Maria Montebruno; \$10.— Ana Li-
povnik, Ana Guštin, Janez Sok, Jo-
že Dekleva, NN.E., Gina Terezija
Gesundo, Margaret Hatežič, Olga
Dubbart, Margaret Tom, Ivan La-
puh, S. & M. Škorc; \$6.— Albina
Dekleva; \$5.— Marjan Jonke, Jože
Gosak, Mihael Ulčej, Alojz Rožič;
\$ 4.— Marija Oražem; \$1.— Jelena
Prekodravac.

ZA MISIJONE IN NAŠE
POSINOVLJENE MISIJONARJE:

\$490.95 nabirka misijonske nedelje
pri Sv. Rafaelu, Merrylands NSW;
\$ 368.— nabirka misijonske nedelje
pri sv. Cirilu in Metodu v Kew, Vic.;
\$100.— C.Š.; \$20.— Jože Gosak z
družino (božični dar za najbolj ubo-
ge), Pavla Habijanec, A.F. Rožanc;
\$15.— Marija Oražem (za lačne v
Afriki); \$10.— B. Brodnik; \$5.— E.
Rutar.

ZA MATER TEREZIJU
IN NJENE LAČNE SIROTE:

\$50.— Toni Laznik z družino name-
sto venca na grob pok. Mihaela Br-
kovec.

ZA NOVO CERKEV
MARIBOR—POBREŽJE:
\$500.— L. & M. Martin.

KLAKOČERJEV SKLAD
ZA OBNOVO
ŠKOFOVIH ZAVODOV:

Upam, da bo prihodnjic tu že kaj
imen darovalcev v ta vredni namen.

DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

Otok Bleški – kinč nebeški...

ANGLO-SLOVENSKA ROVTARSKA DEŽELI

"Sveta jeza" Janeza Gradišnika

Jože Toporišič in Janez Gradišnik, dva najvidnejša svetilnika pravnje slovenščine, sta hkrati za prenekaterega Slovenca – podjetnika, trgovca, oglasnika, časnikarja in napovedovalca – pravi jezikovni "strašili". S pisano in govorjeno besedo sta vselej na okopih v obrambi slovenske besede. V podjetjih pa se v naših dneh vedno bolj bohottijo angloameriške besede namesto domačih – naših, sočno naših, kakor da bi prav od tega bila odvisna uspešnost, sodobnost, trgovska "žlahnost".

Gradišnik, sicer diplomant pedagogike, odličen prevajalec in pisatelj, je že pred desetimi leti za Mohorjevo napisal jezikovni priročnik z naslovom ALI ŠE ZNAMO SLOVENSKO? Potem so se vrstili še drugi priročniki, v teh dneh pa je slednjemu Slovencu namenil jezikovni priročnik z naslovom SLOVENSKO ALI ANGLEŠKO s pripisom Priročnik za dobro slovenščino. Spet namreč utripajo rdeče luči, ki naznanjajo nevarnost za slovenski jezik, opozarjajo na nadzorovano vdiranje tujih, predvsem angleških (in ameriških) izrazov. Ali je krivca tega vdiranja iskati

skoraj črno. Tudi po rokah se je nabirala umazana skorja, ker nismo imeli mila za umivanje.

In zdaj? Bilo je hujše kot v Tolminu. Že prvi dan sem spoznal, da nas hočejo tudi sestradati.

Dobivali smo hlebček koruznega kruha, ki bi ga lahko v dveh grizljajih požrl. Trd je bil kot kamen, toda boljši kot doma bel. Ostali hrani smo rekli "krompirjev čaj" in "fižolov čaj". Kdor je dobil v topli vodi fižolovo luskino ali olupek krompirja, je bil že srečen. Redkokdaj je zaplaval v vodi ječmenček.

Čez dan smo se sprehajali po celici, posedali na pogradu, se pogovarjali, tako da je dan še kar hitro minil. Bali smo se noči. Bile so dolge, ker zaradi mraza nismo mogli zaspati. Legli smo na pograd, se stisnili drug k drugemu, koleno pod koleno, da bi se vsaj nekoliko nas ni grela, zato so tudi nam manjkale kalorije. Ko bi imeli vsaj eno odejo, bi zadrževali toploto, te nam pa niso privoščili. Zato je mráz z vso silo pritiskal skozi odprto, sneto okno na nas. Pod nami je bila trda, mrzla deska, nad nami pa odeja hladne noči.

PODZEMELJSKI SADIST

VEČKRAT smo tekali po celici gor in dol, da bi se ugreli. Nekega večera smo prav tako telovadili po sredini, med obema pogradoma. Pri oknu smo zagledali temno stražarjevo postavo. Vsako noč se je sprehajal po dvorišču in dražil psa, da nam je še lajanje kradlo spanec.

"Kaj pa delate?" je vprašal osorno.

Ustavili smo se.

"Fizkulturo," sem se oglasil, "ker nas zebe."

Nič ni rekel. Oddaljil se je. Mi pa smo nadaljevali s svojim "ogrevanjem".

Nenadoma smo zaslišali rožljanje ključev po hodniku. Koraki so se bližali. Ključki so odpirali železno pregrado.

"K nam gre!" je rekel Kuralt.

"Vsi na pograd!" sem ukazal. Izbrala sta me namreč za starešino sobe-bunkerja.

Zleknili smo se na desko in se naredili, da spimo.

Paznik je prižgal luč naše celice in jo odklepal. Mi smo mižali. Nobeden se ni premaknil.

"Diž' se!" je zakričal.

Nič. Eden izmed nas je zasmrčal.

"Diž' se!" je zarjul in nas začel brcati po nogah.

Pomencali smo si oči in planili pokonci, kot bi nas oblił.

"Mirno!" sem zakričal. "Gospod vodnik, soba številka šest, trije obsojenci," sem reportiral.

Gledal nas je ko ris. Titovko je imel na pol čela. Bil je mlad. Povišali so ga v vodnika. Morda prav zaradi takih podvigov. Ustnice so ga v silile v nasmeh. Vedel je, kaj bo napravil, zato je užival. Mi smo stali pred njim kot sveče.

"Kdo je govoril s paznikom?" je vprašal.

"Jaz," sem mu rekel.

"Kaj pa?" je zakričal.

"Vprašal me je, kaj delamo. Odgovoril sem mu, da delamo fizkulturo, ker nas zebe."

"Takoo?! Vas zebe?" je vprašal sarkastično. "Slecite se!"

Debelo sem ga pogledal. Nisem vedel, ali misli resno ali se šali.

"No?! Kaj čakate?!" je zarjul. (V resnici je rekel: Kaj čakaste? - Spoznal sem, da je Primorec.)

Na sebi sem imel kratek šmučarski suknjič. Začel sem ga slačiti. Vodnik ga je popadel in ga zalučal na hodnik.

"Še hlače!" je ukazal.

Ubogal sem. Tudi hlače so frčale na hodnik. Ostal sem v spodnjih hlačah in srajci.

"Še vidva!" je poveljeval.

Sojetnika sta slekla suknjiče, zagnal ju je na hodnik. Njima je prizanesel. Hlače sta ohranila.

"Tako!" se je obrnil proti meni. "Zdaj pojdite tja v kot in tam bodite celo noč, da vas ne bo zeblo!"

Vedel je, da bo skozi okno pihalo naravnost vame, zato me je poslal v kot.

Zaloputnil je z vrati, zaropotal z zapahi in odročljal po hodniku.

"To je zverina," je rekel Kuralt. "Pritožiti se bo treba!"

"Kam se boš pritožil?" sem ga vprašal. "Saj vidiš, da imajo proste roke. Z nami delajo, kar hočejo. Mi smo popolnoma brezpravni. Nihče se ne zmeni za nas. Ne pozabi, da smo v bunkerju."

"Kaj je le imel od tega, da je tako napravil?" je vprašal.

"Užival je! Svojo oblast je pokazal. Svoj sadizem, svojo krutost, svoje okamenelo srce!"

"Ali boš stal v kotu?" me je vprašal.

"Potrpi!" sem mu rekel. "Verjetno bo stražar zopet pokukal k nam, da se prepriča, kaj delamo. Ko se vse umiri, bom tekal gor in dol prav potihceno, da se ogrejem. Bom že počakal do jutra."

/Dalje prih./

... Ko misli vsakedo na svoje,
koga, koga pa srce moje
spominja se tačas?
Vas, zabljeni grobovi,
kjer križ ne, kamen ne stoji,
ki niste venčani s cvetovi,
kjer luč nobena ne brli.
O, če nikdo
nocoj se vas ne spomni,
pozabil ni vas pevec skromni
in pa — nebo! ...

(Iz pesmi "Pozabljenim" Simona Gregorčiča)

samo v poslovnem in morda še v tehničnem, svetu? Ne, dovolj in preveč jih je v vseh stanovih in družbenih plasteh. Tudi med slovenskimi izobraženci vseh vrst! Trapijo se z angleškimi besedami v gospodarstvu, z njimi poimenujejo prodajalne, gostilne, lokale, izdelke; ta angleška tujost štrli iz popularne glasbe, iz vseh mogočih reklamnih zapisov na RTV, na mestnih avtobusih, stenah mestnih in podeželskih hiš, bohota se v izobraženski govorici; študentovske in vseučiliške združbe in ustanove priskočijo na pomoč vsem in vsakomur, ki želi imeti neslovensko poimenovanje; vse bi — za ljube denarce — hladnokrvno spravili pod angleški klobuk.

Anglizacija slovenščine in Slovenije že daje slutiti pravo jezikovno katastrofo, če ne celo "nekakšno kolektivno blaznost, v kateri mislijo, da je v poslovanju (in kmalu tudi v vsem življenju) mogoče uspešno uporabljati samo še angleščino".

Kdo bo zajezil to drsenje naroda v jezikovno in človeško sramoto? Kdo nas bo izpeljal iz takšnega stanja, v katero so slovenščino spravile "nevednost, malomarnost in pomanjkljiva zavest o pomenu jezika za narodno samobitnost?"

Na začetnih trinajstih straneh je zapisana Gradšnikova "sveta jeza" zaradi anglizacije slovenščine in Slovenije, na 170 straneh pa pisec, ta naš veliki ljubitelj slovenske besede, v abecednem pregledu pojasnjuje razna jezikovna vprašanja, navaja pravilno rabo, opozarja na morebitne napake, razlaga "težavna mesta" sodobne slovenščine, predlaga ustrezne rešitve. Skratka v drugem delu so podana "opozorila in napotila, ki bodo Slovincem pomagala, da se spet zavedo pomena materinščine, in jim predočila pravilno rabo". — jz

Tole sem objavil iz DRUŽINE v zadoščenje Ivanu Legiši (stran 318). Tudi drugi vihte meče peresa nad potujčevanjem našega jezika. — Ur.

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 346 9674 – Fax (08) 346 3487

ZADNJO nedeljo v mesecu oktobru smo še enkrat obnovili februarско praznovanje desete obletnice, odkar je ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar blagoslovil našo cerkev svete Družine. Namreč naša verska središča je obiskal pater provincial Polikarp Brolih. Ob tej priliki se je uradno zahvalil skupnostim in voditeljem za vse delo in dušnopastirsko skrb. V petek in soboto pred jubilejno slovesnostjo smo imeli duhovno pripravo in rojaki so prišli v zelo lepem številu v primerjavi z drugimi središči. Prijazne in tople besede p. provinciala so opogumljale naše vernike. V nedeljo pa je bila cerkev polna in smo se skupaj Bogu zahvalili za vse dobrote, ki jih prejemo v svojem svetišču.

Najprej je Poklarjeva Rosemary pozdravila našega gosta p. provinciala, Croninova Daniela (Mautnerjeva vnukinja) pa mu je poklonila šopek avstralskih protej in rdečih nageljev. Med mašo je zbor pod vodstvom Tanje Konestabo in Danila Kreseviča ubrano spremljal bogoslužje. Ob koncu

se je predsednik verskega središča Tone Jesenko zahvalil p. provincialu in nas vse povabil na misijonsko kosilo.

Naslednji dan sva se s p. provincialom podala na pot proti Milduri, kjer je bila zvečer sveta maša ob udeležbi vseh tamkajšnjih rojakov in še nekaj članov hrvaške narodnosti. Nato smo imeli srečanje na domu Štrubljevih, ob prijetnem klepetu pozno v noč. Razšli smo se z občutkom: lepa je naša skupnost v Milduri in rada povabi slovenskega duhovnika v svojo sredo. Zato vsem iskrena hvala za prijeten večer in za vso postrežbo!

V torek sva s p. provincialom nadaljevala pot proti Horshamu, od koder ga je p. Tone odpeljal proti Melbournu. Od tam je v četrtek zvečer visoki gost poletel nazaj v Slovenijo. Prijeten je bil njegov obisk med nami in potrdili boste vsi, ki ste se srečali z njim, da bomo takih obiskov vedno veseli.

Dne 30. oktobra v zgodnji jutranji uri se je poslovila od svojih otrok in tudi od slovenske skupnosti **Ivančičeva mama**. Že lani je dobila srčni napad in se je v Queen Elizabeth Hospitalu dolgo časa borila za življenje. Srce ji je opešalo in morala je dobiti aparat. Bolezen je ob ljubeči skrbi otrok veliko lažje prenašala. Redno se je srečavala z Bogom ob prejemanju Eucharistije, saj je vedno rada zahajala v slovensko cerkev, v bolnici pa so mammo otroci pripeljali k maši, če je le vreme dopuščalo. Vedno je bila vesela obiska duhovnika, mene pa je sleherni obisk obogatil, saj se pri bolnikih lahko veliko naučimo.

Pokojna mama je mirno živela in tiho delovala: za vsaakega je imela prijazno besedo tolažbe in

Slovenski
misijon
Svete
Družine
v Adelaidi,
Južna
Avstralija

poguma. Z upokojenci se je rada udeleževala izletov in vsi so jo imeli radi. Pogrešali bodo njeno vedrino. V tolažbo bo vsem zavest, da že uživa pri Bogu neminljivo srečo in prepričan sem, da tudi prositi za našo slovensko skupnost, za katero je imela že v življenju tihe a velike zasluge. Vse svoje otroke in njih družine je družila in vodila v slovensko cerkev ter bila ves čas našemu središču velika opora. Dokler je mogla, je rada prihajala čistiti našo cerkev. Slovenska cerkev in slovenska beseda v njej sta ji bili sveti. Marsikomu je vsak mali spodrsrljaj v opravičilo, da ne pride k slovenski maši. Ivančičeva mama pa je imela srce, ki je ljubilo in odpuščalo. Rada je rekla: "Kaj bi se za vsako malenkost skacirali," in bila vsem zgled. Zato pa so se ji hoteli vsi oddolžiti in zahvaliti za vse. Na praznik Vseh svetih je bil zvečer rožni venec in cerkev polna znancev in prijateljev. Prav tako naslednji, dušni dan, ko smo imeli mašo zadušnico in smo nato pokojno Ivančičevo mamo spremili na Centennial pokopališče.

Pokojna **Ivanka Ivančič** je bila rojena 8. septembra 1915 v Zajevoju v Brkinih. Vičičeva družina je imela osem otrok, ki so jih starši ob trdem delu lepo vzgojili. Ivanka se je leta 1932 v februarju poročila s Tonetom Ivančičem in prišla na Lenčakovo domačijo v Malih Ločah. Življenje sta dala štirim otrokom, a leta sreče so bila mlademu zakonskemu paru kratko odmerjena. Prišla je vojna, Tone je izgubil življenje in Kalvarija Ivančičeva mame se je podvojila, saj je morala sama skrbeti za družino. Z globoko vero in materinsko ljubeznijo ter z veliko mero trpljenja je vse prenašala.

Po vojni so trije otroci - Tone, Lojze in Marija - odšli za boljšim kosom kruha v Avstralijo, leta 1958 pa sta prišli za njima še mama in hčerka Ivanka.

Ivančičeva mama, naj vas Bog nagradi z večnim življenjem v zahvalo za vse, kar ste storila slovenski cerkvi vsa ta leta. Nekoč pa naj nas spet vse združi, da se bom skupaj večno radovali. Otrokom Mariji por. Pahor, Ivanki por. Jenko, Tonetu in Lojzu z družinami izrekamo iskreno sožalje. Pokojna mama pa naj počiva v božjem miru!

P. JANEZ

Uredništvo MISLI je prejelo tik pred zaključkom novembrske številke sporočilo o smrti rojaka JOŽEFA PERKIČA. Ker so strani Križem avstralske Slovenije že končane in je pokojnik živel ter umrl v Južni Avstraliji, bom poročilo o smrti dodal adelaidskim vrsticam p. Janeza.

Pokojnik je bil rojen 9. februarja 1900 v Bakovcih v Prekmurju. Po letnici rojstva je med najstarejšimi rojaki v Avstraliji. V Avstralijo je prišel leta 1962 s svojo ženo Ano vdovo Titan, prav tako iz Bakovcev. Sponzoriral ju je njen sin Alojz Titan, takrat s svojo družino v gozdni naselbini Nangwarry pri Mt. Gambierju, S.A. Ko je po nekaj letih Titanova družina kupila sadno farmo v Berriju in se preselila tja, sta šla seveda z njo tudi Jože in Ana. Oče je bil kljub visokim letom do zadnjega zdrav, pa tudi priden delavec, vedno zadovoljen in nasmejan. Zato lahko rečemo, da je umrl od starosti 15. novembra letos. Pokopan naj bi bil v sredo 17. novembra po maši zadušnici na krajevno pokopališče.

Pokojnemu Jožetu, s katerim sva med nekdanjimi mojimi obiski Berrija vedno po domače pomodrovala, želim zaslužen odpočitek v božjem naročju. Ženi Ani in Titanovim izrekam globoko sožalje. - Urednik

Zamejski fant,
ti moj zaničevani brat!
Zatopljen v molk
izbij mi čep,
iztoči me
in se poživi v mojem soku.

+

ZAMEJSKI FANT

Operi bolno dušo,
kot noge pral si bi v potoku
in kot greben koralni v morskem toku
junaško zamigotaj,
široko razkoračen,
zahtevaj, zemljo naših dedov naj nam vrnejo nazaj!

I. BURNIK

Z VSEH VETROV

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je nedavno pisal sarajevskemu nadškofu Vinku Puljiću. V pismu vabi k vztrajni molitvi, da bi v srcih ljudi zavladala nesebičnost in bi bila bratomorna vojna že enkrat končana. Balkanska tragedija zadeva vse, ne le tiste, ki posebej čutijo in doživljajo njene strašne posledice. "Na ozemlju bivše Jugoslavije živijo ljudje s starodavnim izročilom in kulturo. Med njimi so kristjani - katoličani in pravoslavni - muslimani, judje. Razlike, ki so med njimi, ne smejo spodbujati sovraštva in maščevanja, marveč dajati priložnost za medsebojno obogatitev. Preteklost nam dokazuje, da so bili dobri sosedski odnosi mogoči. Pospeševal jih je živ občutek domoljubja... Domoljubje je prava in pravilna ljubezen do lastne narodne istovetnosti. Zanimanje domoljubja pa je nacionalizem. Medtem ko domoljubje ljubi svoje, spoštuje tudi tisto, kar pripada drugemu. Nacionalizem pa zaničuje vse, kar ni njegovo. Kar pripada drugemu, skuša uničiti, če mu ne uspe, išče priložnosti, da bi se tega polastil..." piše papež med drugim.

Papež posebej omenja molitev za preoblikovanje src, ker v srcih se rojeva dobro in hudo, iz njih izvirajo čustva sovraštva, maščevanja in želje po tujem ozemlju.

VATIKANSKI KROGI poročajo, da je papež pazljivo spremljal nedavne krvave dogodke v Moskvi. Njegova velika želja, ki jo je že večkrat javno izrazil, je ta, da bi v Moskvi in po vsej Rusiji spoštovali človeške pravice in se izognili vsakemu nadaljnjemu prelivanju krvi. Papež tudi sleherni dan moli za zdravje patriarha ruske pravoslavne Cerkve, Alekseja II., ki je imel nedavno srčni napad. Patriarh ima posebno posredovalno vlogo med Jelcinom in njegovimi političnimi nasprotniki - še

bo potreben pri razvoju ruske demokracije in priznanja popolne verske svobode.

ŠESTDESETLETNICO obhaja letos v Argentini verski mesečnik **Duhovno življenje** - res lepa številka za izseljensko revijo. Leta 1938 ga je ustanovil zdaj že pokojni izseljenski duhovnik Jože Kastelic, ker je čutil potrebo po tiskani verski besedi med slovenskimi izseljenci v Argentini. S prihodom beguncev po zadnji vojni je mesečnik dobil veliko dobrih sodrudečnikov, pa tudi število naročnikov se je znatno povečalo in okrepiło njegov obstoj. Izhaja z bogato duhovno vsebino in tudi v prikupni zunanji obliki.

Ob bisernem jubileju Duhovnemu življenju tudi iskrene čestitke bratske avstralske revije Misli in avstralskih Slovencev!

KAVA V EVROPI - kateri narod jo popije največ? Najbrž bi nas hitra misel zavedla in bi odgovorili: Italijani! V resnici pa ni tako! Povprečno pride v Italiji na osebo pet kilogramov kave na leto. Manj kave spišejo v Španiji, kjer pride na osebo 1,87 kg in približno isto količino kave popijejo v Angliji. A Italijo prekosi Nemčija s sedmimi kilogrami kave na osebo, Belgija pa kar z desetimi kilogrami na državljanca. Rekord med evropskimi narodi pa odnese Finska, kjer pride povprečno 13 kilogramov kave na osebo.

ANDREJ PREBIL, slovenski lazarist, je umrl: Santiago de Chile je bila njegova zadnja postaja. Rojen je bil leta 1911 v Horjulu, bil leta 1938 posvečen v duhovnika in začel misijonsko delo v škopski škofiji pri škofu Gnidovcu. Leta 1947 je preko Avstrije in Italije odšel na Kitajsko, od koder je bil po petih letih izgnan. Nato je deloval v Čilu, bil trinajst let v Kanadi, od 1972-75 deloval v Buenos Airesu v Argentini, končno pa se je vrnil v Čile, kjer je končal svoje tuzemsko romanje.

Pokojnik je tudi rad pisal članke in črtice. Izdal je dve knjigi, ki sta dobili pohvalno oceno: Verige lažne svobode in Aravkanija.

V **RIMU** pa je 29. oktobra v kliniki Pija XI. umrl **Msgr. prof. dr. Janez Vodopivec**, rojen v Ljubljani leta 1917, kjer je bil leta 1941 posvečen v duhovnika. Doktoriral je leta 1942 ter bil od 1949 do 1991 redni profesor na Teološki fakulteti Papeške univerze Urbaniana v Rimu. Bil je dolgoletni sodelavec Papeškega sveta za edinost kristjanov in do zadnjega član akademskega sveta Papeške rimske teološke akademije. Za svoja bogata duhovniška in bogoslovna prizadevanja je leta 1985

DO YOU NEED A GOOD PLUMBER?

**POTREBUJETE KLEPARJA,
VODNEGA ALI PLINSKEGA
INSTALATERJA?**

**Rojakom Melbourne in okolice
se priporoča in je na uslugo
JOŽE ŽUGIČ,**

5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

prejel odlikovanje papeškega hišnega prelata. Maša zadušnica je bila v Sloveniku, pogreb pa na dan vernih duš v slovensko grobnico na rimskem pokopališču Prima porta. R.I.P.

IZSLEDKE RAZISKAVE o verskem življenju in prepričanosti ameriških katoličanov je objavil katoliški tednik "National Catholic Report", ki izhaja v Kansas Cityju. Odstotek vprašanih oseb, kaj menijo, ali si lahko dober katoličan tudi, če ne sprejemaš cerkvenega nauka o splavu, se je povečal od 39% (v letu 1987) na 56%. Večji je tudi odstotek tistih, ki menijo, da si lahko dober katoličan tudi, če se poročiš samo civilno. Le četrtina anketirancev je na vprašanje, ali je za moralna vprašanja odgovorna Cerkev, posameznik ali oba, odgovorila, da je odgovorna Cerkev.

Podoba je zaskrbljujoča. Podlaga pa je dejstvo, da vernik sprejme le tisto, kar mu je všeč, odklanja pa vse, kar mu ni po volji. Zato odklanja avtoriteto, ki mu nalaga tudi odgovornost žrtve. Cerkev se takim gledanjem ne more podrediti. Njen nauk je nauk Kristusov in treba ga je sprejeti v celoti, če res hočemo biti katoličani.

NEKDO, ki zasleduje in zbira podatke o vojnah, je nedavno povedal na radiu, da je bilo lansko leto na svetu nič manj kot 36 vojnih žarišč. Na 36 krajih so pokale puške in pele strojnice ter so bombe trosile smrt... Najhujše je trenutno v Bosni in Hercegovini. Že druga zima prihaja v deželo, kjer primanjkuje vsega. Sarajevo nima niti več drv za kurjavo, ker so že lani posekali vsa drevesa po mestu. Kdaj se bo vojna končala? Sicer zadnji čas govorijo o tajnih sestankih hrvaških in srbskih voditeljev, a brez muslimanov kot tretje skupine ne bo prišlo do zaželjenega miru.

DA V VELETRGOVINAH po Avstraliji kljub pažnji in tajnim kameram ljudje odnesejo dnevno veliko robe, ni neznana zadeva. Kradejo revni in ne dosti revni, potrebni in taki, ki imajo vsega dovolj. Od časa do časa ulovijo pazniki ali kamere celo osebe visokih položajev, ki jim je prišlo v meso in

GLAS SLOVENIJE

AVSTRALSKI SLOVENSKI NEODVISNI ČASNIK

PRVI IN EDINI 14-DNEVNIK V AVSTRALIJI

Vam redno prinaša politične, gospodarske, kulturne in druge vesti in zanimivosti iz Slovenije, iz diplomatsko konzularnih predstavništev ter iz slovenske skupnosti

SAMO \$ 4.00 MESEČNO

Letna naročnina \$ 50.00, polletna \$ 30.00

PODPRITE NAŠ SLOVENSKI TISK

Naročilnice poslati na naslov: **GLAS SLOVENIJE**,
265 Nicholson Str., Footscray, Victoria 3011

kri, da poskušajo srečo s tatvino. Nedavno so v Sydneyu ujeli milijonerja, ki je hotel Saveway-udnesti kos mila v vrednosti 95 centov.

Vse to v moderni družbi, ki ji čut za poštenost ne pomeni veliko, nekako pričakuješ. Zaprepastila pa me je številka, ki sem jo slišal na radiu: Avstralija na leto izgubi s te vrste pustolovščinami **nad bilijon dolarjev**. Razumete številko? Tisoč milijonov vrednosti v pokradenih malenkostih. Tudi tu torej velja naš pregovor: Zrno do zrna - pogača!

TORONTO, kanadsko mesto z lepim številom slovenskih izseljencev, ki se ponša celo z nadškofom slovenskega rodu, dr. Alojzijem Ambrožičem, slavi letos 200-letnico svojih skromnih začetkov. Lord John Graves Simcoe je kot zastopnik angleške krone leta 1793 ustanovil mesto York, ki pa je leta 1834 spremenilo svoje ime v Toronto. Kako so praznovali dvestoletni jubilej, pa še mislo nikjer brali.

NAŠE zdravstvene organizacije v NSW poročajo, da je vsaj polovica 16-letnih šolarjev že okusila kajenje indijske konoplje. Nagnjenje najstnikov do drogov se je v zadnjih treh letih zvišalo. Marihuano je kadilo 47 odstotkov 16-letnikov in 39 odstotkov deklet iste starosti. In med temi je kar deset odstotkov fantov in pet odstotkov deklet, ki si tovrstne cigarete zvijajo sleherni teden. Ob vprašanju glede uživanja alkohola pa je iz odgovora anketirancev razvidno, da je 67 odstotkov mladine te starosti že okusilo in še okuša pijačo.

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

GALERIJI MLADIH ne bo zlepa zmanjkalo deklet in fantov slovenskih družin v Avstraliji. Tokrat je na vrsti MARKO SILVESTER CEK, ki v tem mesecu praznuje svoj enaindvajseti rojstni dan, saj je zajokal v svet leta 1972 v Melbournu. Cekova družina živi v okraju Bulleen. Oče Štefan je doma iz Hrušice, mama Anamarija pa je bila rojena v Buenos Airesu v Argentini, od koder je Bratinova družina emigrirala v Avstralijo, ko je bila ona še dekletce.

Marko je obiskoval najprej krajevno šolo župnije sv. Klemenca, nato pa Marcellin College, prav tako v Bulleenu. Njegovo zadnje šolanje pa je bilo na Australian College of Travel & Hospitality. Ker zaradi današnje splošne brezposelnosti ni mogel najti službe na tem polju, se je odločil za mizarja. Joe Urbančič ga je sprejel in fant je s poslom v njegovi delavnici zelo zadovoljen. Drugače bi sedel doma in čakal pa morda nikoli ne pričakaval posla.

Cekova družina je ves čas tesno povezana z melbournskim verskim središčem. Oče Štefan je doslej vedno rad priskočil na pomoč pri pleskarskih delih, mama Anamarija pa je bila več let blagajničarka pri Društvu sv. Eme. Z mladinsko skupino sta doraščala pri nas Marko in njegova sestra Diana. Marko je bil več let tudi ministrant. Ko mu je Lenkov Lenti preko radia 3EA čestital k enaindvajsetletnici, je med

SLOVENEK SEM

**SLOVENEK SEM, SLOVENEK SEM!
TAKO JE MATI D'JALA,
KO ME JE DETE PESTOVALA.
ZATOREJ DOBRO VEM:
SLOVENEK SEM!**

**SLOVENEK SEM, SLOVENEK SEM!
TO JASNA PAMET V GLAVI,
TO V SRCU BLAGI ČUT MI PRAVI.
S PONOSOM REČI SMEM:
SLOVENEK SEM!**

**SLOVENEK SEM, SLOVENEK SEM!
OD ZIBELI DO GROBA
NE GANE MOJA SE ZVESTOBA,
DA VSEKDAR REČI SMEM:
SLOVENEK SEM!**

drugim omenil, da med našo mladino Marko najbolj govori slovensko. Če to res drži, ne morem reči, ker je cela vrsta naših mladih z Lentijem vred, ki jim slovenščina dobro teče. Je pa res, da našega Marka nihče ne bi prodal v slovenskem jeziku, ker slovenščino odlično obvlada.

Kar težko verjamem, da ima fant že enaindvajset let. Naenkrat je dorastel. V mojem spominu je bil še včeraj fantek vprašujočih živih oči in vedno nasmejanega obraza, ki ni znal biti nikdar in nikjer pri miru, tudi med ministriranjem ne. Ne vem števila, a mama mi je ob neki priliki pravila, kolikokrat si je že položil kosti pri padcih. No, vsaj kot ministrantu pred oltarjem se mu kaj takega ni pripetilo...

Marko, k enaindvajsetletnici tudi naše čestitke!

Dragi Kotičkarji! Prav za prav bi vas ne smel tako imenovati, ker vas ta stran tako malo zanima. Spet nimam niti enega pisma, da bi ga objavil v Kotičku. Obračam se na vaše starše – ti bi morali poskrbeti in vam pomagati pri pisanju. Kje so zdaj tiste študentke, ki so obljubile sodelovati na mladinski strani? Če ne bo več odziva, bom to stran porabil za kaj drugega.

Še enkrat: brez pisem Kotičkarjev ne bo Kotička!

Striček

RAZPORED KONZULARNIH DNI
VELEPOSLANIŠTVA REPUBLIKE SLOVENIJE

V DECEMBRU 1993:

SYDNEY – 6.12.1993 od desete do ene ure popoldne v hotelu Parkroyal, Parramatta. Od tretje do šeste ure v prostorih društva Triglav.

MELBOURNE – 7.12.1993 od desete do ene ure popoldne v hotelu Parkroyal Melbourne. Od tretje do šeste ure popoldne v prostorih Društva Ivan Cankar v Geelongu.

– 8.12.1993 od desete do druge ure popoldne v verskem središču v Kew (pisarna S.N.S.).

V JANUARJU, ko je čas počitnic, ne bo običajnih konzularnih dni. Uradi ambasade v Canberri pa bodo odprti tudi v počitniških tednih.

~~~~~

Veleposlaništvo je pripravilo program konzularnih dni na podlagi števila dosedaj zbranih konzularnih zahtev. V primeru potrebe bomo organizirali tudi dodatne konzularne dneve.

Da ne bo nepotrebnega čakanja, naj bi bili obiski v času konzularnih dni po predhodnem dogovoru (by appointment) z veleposlaništvom.

V primeru, če gre za izjemno nujne zadeve, naj se stranke obrnejo na naše poslaništvo, kjer bomo uredili vse, kar bo potrebno za hitro rešitev primerov.

~~~~~

Veleposlaništvo RS v Canberri ima vsak delovni dan uradne ure od desetih do ene ure popoldne. V tem času lahko dobite vse potrebne konzularne informacije, osebno ali telefonično. S tem se bomo tudi lahko izognili napačnim tolmačenjem nekaterih konzularnih vprašanj.

Naše veleposlaništvo uraduje na naslovu:
ADVANCE BANK CENTRE – Level 6,
60 Marcus Clarke Street, CANBERRA CITY.

Številka telefona je (06) 243 4830.

Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pa pošiljajte na naš poštni predal: EMBASSY OF SLOVENIA,

P. O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608

ALJAŽ GOSNAR, odpravnik poslov

ZUNANJE MINISTRSTVO RS je obvestilo naše Veleposlaništvo dne 3. novembra 1993 o seminarju za slovenske učiteljice in učitelje iz Avstralije:

V prilogi Vam pošiljamo okvirni program

Misli, november 1993

KRIŽEM
AVSTRALSKE SLOVENIJE

seminarja za slovenske učitelje iz Avstralije in Argentine, ki bo potekal od 24. januarja do 13. februarja 1994. Seminar, ki ga organizira Sektor za Slovence po svetu v sodelovanju z Ministrstvom za šolstvo in šport, je namenjen slovenskim učiteljem, ki delujejo na južni polobli, saj časovno pade v obdobje poletnih počitnic. Naša želja je, da bi seminar postal tradicionalen in da bi se v nekaj letih seminarja udeležili vsi slovenski učitelji iz Avstralije in Argentine, kjer obstoja slovenski dopolnilni pouk.

Zato vabimo, da se prvega seminarja v januarju 1994 udeležijo tri ali štiri osebe iz Avstralije. V kolikor bo možno, da se seminarja udeleži več učiteljev in učiteljic, Vam bomo nemudoma sporočili.

Prosimo Vas, da o tem seminarju obvestite slovenske učitelje in učiteljice, ki delujejo v Avstraliji, in sodelujete pri izbiri učiteljev, ki bodo prišli na seminar.

Za Vaše sodelovanje se Vam najlepše zahvaljujemo - Prof. dr. Peter Vencelj,
državni sekretar

Pripis Aleša Gosnarja, odpravnika poslov:

Prosimo, da pošljete svoje predloge v Veleposlaništvo, kjer imamo tudi celotni program seminarja. Pozdrav!

~~~~~

BEAUMARIS, VIC. - Priznam, da v cerkev ne hodim redno. Tudi ne občutim nujnosti, da bi se hotela zato opravičevati. Kadarkoli pa prisostvujem službi božji pozorno in v odprtem pričakovanju spremljam obred, občutim v duši nekaj izredno bogatega in sem za to pridobitev dušnemu pastirju izredno hvaležna.

V življenju mi je bila dana možnost, da sem v

Za ljubitelje slovenske glasbe in knjige
SLO – IMPEX COMPANY
25 Reserve Rd., BEAUMARIS 3193, Victoria
Uvoz audio-video kaset in knjig
založb "Mladinska knjiga", "Obzorja Maribor"
Suha roba in razni spominki
Telefon: (03)589 6094 – Fax (03)589 6085
HELENA in IVO LEBER

povezavi z mojim delom in iz lastne avanturistične radovednosti dosti potovala. V vsakem kraju tega ali starega sveta sem vedno rada vstopila v cerkev, prižgala svečko ter se tako spomnila vseh dragih in dobrih ljudi med nami ali že nad zvezdami.

S posebnim veseljem sem v povezavi z mojim radijskim delom obiskovala slovenske skupnosti po svetu. Moram priznati, da so mi ob vsaki priložnosti slovenska verska središča nudila pomoč in prijetno domačnost. Vedno jim bom hvaležna.

Pred dnevi sem z veseljem in ponosom prisostvovala slavju ob priliki srebrnega jubileja cerkvice sv. Cirila in Metoda našega verskega središča v Kew. Iz pridige slovenskega frančiškanskega provinciala Broliha sta mi v spominu ostali dve besedi: LJUBEZEN in DOBROTA.

Prepričana sem, da bi tega slavja ne bilo, čudovito lepo okrašene cerkve tudi ne, še manj pa vsega ostalega dela, prireditve po bogoslužju, zakuske in številne množice - **če med nami Slovenci ne bi bilo dosti dobrih ljudi in izredne ljubezni.**

Z iskrenimi čestitkami ob srebrnem jubileju Vam pater Bazilij za pobudo, vsem Vam, ki Vas danes žal ni več med nami, in Vam, ki z dobroto in ljubeznijo spremljate ter opravljate velikega dela slovenskega polja - **Helena Leber**

Manufacturer of
Premium Quality
Smallgoods

**Melbournskim
Slovincem
se priporoča**

SMALLGOODS

209-215 St. George's Rd.
North Fitzroy, Vic. 3068

Tel.: 481 1777
Facsimile: 482 5411

Nudimo prvovrstne kranjske klobase,
sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne odlične mesne izdelke.
Hitra in brezplačna dostava.
Obrnite se na nas:
naše mesno podjetje nadaljuje tradicijo
vam vsem znanega dolgoletnega podjetja
JOHN HOJNIK

MILDURA, VIC. - Vrnila sem se z obiska domovine, ki bo zaznamovan z grenko kapljo: umrl je moj dragi oče, moj iskreni in zaupni prijatelj in moj največji učitelj. Bil je temelj in steber naše številne družine. Umrl je tako simbolično...

...tisti dan je bil kakor mladenič, kljub njegovih 85 let. Ves dan sem ga spremljala po sosednjih vaseh, kjer se je pogovarjal s sorodniki umorjenih mladih fantov - žrtev komunističnega režima v vojnem in povojnem času, ter zbiral njihove podatke, da se tudi njim končno postavi spomenik, kakor so ga pred kratkim že postavili v naši vasi... Ves dan sem ga občudovala! Popolnoma se je preselil v tiste strašne čase; njegov spomin je bil izredno bister, njegov um preudaren, srce širokogrudno, besede iskrene in globoke, korak mladosten, celo sluh se mu je popolnoma vrnil. Ko je vse delo dokončal, se je naslonil na češnjevo drevo, položila sem ga na travo in njegovo plemenito srce je prenehalo biti. V veliko tolažbo mi je, da je umrl brez bolečin in poln plemenitosti.

Zdi se mi kar malo nenavadno. Moj prvi spomin na očeta je, ko sem bila stara dve do tri leta, ko sem hotela ob obisku ostati kar z njim v političnem zaporu na Igu. Moj zadnji spomin je njegova lepa smrt v mojem naročju. Vesela sem, da mi je bila dana milost, da sem bila doma z mamo, brati in sestrami ter s hčerko Sibilo, saj bi drugače ta preizkušnja bila zame mnogo bolj boleča če bi bila sama v Avstraliji.

Priporočam ga tudi vam v molitev, saj je tudi Avstraliji "podaril" štiri vnuke.

Pogreb je bil zelo lep, za križem je plapolala slovenska zastava. Hvaležna sem Bogu, da jo je dočkal in s svojim življenjem tako zaslužil.

Iskrene pozdrave! -**Jožica Gerden**

HENLEY BEACH, S.A. - Dragi rojaki, moja zbirka pesmi "Za pest drobiža" je razprodana. Hvaležen zapišem: tokrat niste razočarali. In tako je prav. Vsaka knjiga je barometer kulture in omike, posameznika in naroda.

Prijatelj, gledano z očmi trgovca, mi je namignil, zakaj ne pišem tudi v angleščini. Da! Morda nimajo dovolj angleških piscev. V angleškem jeziku se veliko več proda in - zasluži. Na tak način bi prej prišel do svoje vile. V hladni senci kraj bazena si bi potem zadovoljno gladil trebušček. Za žejo in glad, v duhu slovenstva, si bi privoščil slastno kranjsko klobaso in kozarček terana, srce se mi bi kar samo smejalo v radosti. Sijajno! Boljšega nasveta bi skoro ne mogel dobiti.

Dragi prijatelj, malo si oddahni in se resno zamisli. Trezno premisli, s kakšno lahkoto bi dr. France Prešeren pisal pesmi in knjige samo v

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

Tel: 724 5408

17 Railway Parade Fairfield 2163

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

nemškem jeziku. Povej, kakšne posledice bi bile za naš narod pod Triglavom, ako bi Primož Trubar in Anton Martin Slomšek tiskala in širila nemške, namesto slovenskih knjig? In koliko je še drugih zaslužnih slovenskih mož. Vsi danes vemo, kaj so si ti rodoljubi izbrali in zakaj so se žrtvovali.

Dandanes so nekateri slovenski voditelji pripravljeni za dolar zlezti nekam in oblizati kopita kakršnemu koli materializmu in tehnologiji. Briga jih narodova bit in ponos!

Pred kratkim so v Mariboru, z velikimi črkami in s še večjim ponosom, odprli najsodobnejši SHOPING CENTER. Tako je velik in tehnično moderen, da z vsemi slovarji in direktoriji, ki jih imajo na razpolago, niso uspeli najti zanj primerne slovenskega imena. Morda pa so se zbal, da jim bo kakšen turist umrl od glada, ker ne bo znal vprašati za kruh lepo po slovensko. Lahko si samo zamišljamo, kako imenitno se bo počutila navadna štajerska gospa, ko bo šla nakupovat v tisti, s tujim imenom okinčan SHOPING CENTER.

SRAMOTA! Začnimo pri županu, pa vse tja do ministrov in do samega predsednika! Človekova izgubljenost! S čim bomo solili bodočim rodovom? Vodstvu so se skisali možgani! Še vedno se jim toži po podrepištvu in hlapčevanju. Nihče ne upa dvigniti glave in ogorčeno protestirati.

Naši dedje so nas učili verovati v Boga in v slovenstvo. Upam, da bo vsaj preprost pastir prikeval mimo in v samoohranitev, z zagonom globoke vere v svoj rod, ponosen zagnal gnilo jajce v tisti najmodernejši slovenski SHOPING CENTER, pa še v vse ostalo besedoskrunstvo širom tako s trda osvobodene in priznane Slovenije.

Nak, tako pa ne gre! Zato si za konec izposojam geslo gospoda Ivana Kobala iz Sydneya: ŽIVI NAJ SLOVENSKA BESEDA! in amen. - Ivan Legiša

"Moram pohiteti! Z možem sva zmenjena za večerjo v restavraciji ob sedmih zvečer."

"Ali se bo hudo jezil, če zamudiš?"

"Tisto ravno ne, ampak večerjo mi bo pojedel."

REŠITEV Kombinacijske križanke v oktobrski številki – Vodoravno: trans, pan, pranje, abo, rada, titan, ekipa, zrno, STRELOVOD, toksikolog, arat, arany. – Navpično: presta, traktor, radirka, anapest, nj, ali, set, oka, izvor, patrola, abandon, nono, gy.

Rešitev so poslali: Marjan Jonke, Francka Anžin, Marija Pfajfer, Jože Grilj, Martin Pečak, Nada Kostevc, Ivanka Krempl, Jože Štritof, Lidija Čušin, Stefan Žalik, Stanko Aster-Stater, Vinko Butala, Danica Petrič. – Žreb je tokrat izbral Nado Kostevc.

V trgovini. "Gospa, kaj si ne želite stroj za pomivanje posode?" – "Ga ne potrebujem. Sem poročena."

+

"No, kako je bilo na izletu?"

"Prav lepo, ne smem se pritoževati. Samo tole se nam je pripetilo: Ko smo se peljali na železniško postajo, nismo in nismo mogli najti gostilne. Ko pa smo se vračali, pa nismo in nismo mogli najti železniške postaje."

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 808 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta MURRAY in FRANK BERIC

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji . . .

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway

(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD. 4217

Telefon: (075)398 759

VLOŽENKA

/Ivanka Žabkar/

1. — — — —
2. — — — —
3. — — — —
4. — — — —
5. — — — —
6. — — — —
7. — — — —
8. — — — —
9. — — — —
10. — — — —
11. — — — —
12. — — — —
13. — — — —
14. — — — —
15. — — — —
16. — — — —
17. — — — —
18. — — — —
19. — — — —
20. — — — —

1. brez nje ni življenja;
2. del našega telesa;
3. del našega bivališča;
4. poklic, ki zahteva dobre oči;
5. del poljske rastline, ki vsebuje sad;
6. ena žitaric;
7. oderušen, neradodaren;
8. začimba;
9. države ločuje;
10. okrasni del mesta;
11. uradno srečanje;
12. oskrba nemočnim;
13. posušena trava;
14. včasih brez tega ni bilo poroke;
15. del drevesa;
16. telo okrogle oblike;
17. tanek, vitek;
18. prevozno sredstvo;
19. pogovor pravi, da dela mojstra;
20. za večino najslajša beseda.

Če si vložil pravilne besede, ti srednja od treh vrst črk od zgoraj navzdol pove nauk ljudske modrosti, vreden v vsakem življenju.

Rešitev pošljite do 6. decembra na uredništvo.

“Jaz koledarja sploh ne potrebujem: ko v trgovini kupim kruh od sobote, vem, da je ponedeljek . . .”

+

Natakar pri mizi potrpežljivo čaka mladi par, ki se nepremično gleda. Po nekaj minutah vzdihne mladi zaljubljenec: “Ah, ljubica, tako sladka si, da bi te kar pojedel!”

“No, hvala Bogu!” pravi natakar. “Kaj boste pa pili?”

+

Hotelski kuhar novi pomočnici: “Kaj še nisi očistila ribe, da jo vržem v ponev?”

“Zakaj pa, saj živi celo življenje v vodi.”

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.
VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.
85—87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.
Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

- + Postal je junak tudi današnjega časa.
- + Lažje se je povzpeli do položaja kot do visokih mliški.
- + Kadar krivci iščejo krivce, naj se nedolžni dobro skrijejo.
- + Položaj je brezupen, a ni še samokritičen.
- + Vse je v najlepšem neredu.
- + Lahko je govoriti o odgovornosti, če imaš slab spomin.
- + Ostani razumen tudi takrat, ko ti sodi nerazumen.
- + Sanje o idealni družbi so razredčile partijske vrste.
- + Večje življenjske stroške ima državljan, manj je vredna država.
- + Surovin imamo dovolj — primanjkuje nam tovarn.
- + Tudi sprejemanje odločitev je privilegij.
- + V politiki po pomladi navadno pride zima.
- + Kjer smo mi, je spredaj, in kadar smo zadaj, je zadaj spredaj.
- + Med vojno so zagnano jurišali na položaje, po vojni pa še bolj.
- + Pticom je dovoljeno leteti ob pogoju, da ne odprejo kljuna.
- + Tudi komunisti se spreminjajo: še včeraj so govorili o lepši prihodnosti, danes pa vzdihujejo po lepši preteklosti.

HOJA ZA KRISTUSOM – Knjižica je v obliki molitvenika in obsega nesmrtna spisa Tomaža Kempčana. Cena 5 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Cena 5 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI – V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER – Anglesko-slovenske pesmi Danijele Hliš. – Cena 10 dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kopal. Cena 8 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

CELJSKE MOHORJEVKE 1993 so pošle, imamo pa še **CELOVŠKE** (40 dolarjev) in **GORIŠKE** (40 dolarjev) **MOHORJEVKE**. Odlične knjige, vredne branja. Mohorjeva družba praznuje letos že 140 letnico.

Imamo še več drugih knjig iz rodne domovine, zamejstva in zdomstva

LEPOTE SLOVENSКИH CER-KVA je monumentalna knjiga z 283 čudovitimi barvnimi posnetki. Avtor fotografij je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Kupi jo, da bo postala tvoj družinski zaklad, ki ga boš s ponosom pokazal obiskovalcem druge narodnosti. Cena 49 dolarjev.

ZA PEST DROBIŽA je najnovejša pesniška zbirka, ki nam jo poklanja adalaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena deset dolarjev.

SLOVENSКО-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSLEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

Since 1982
DONVALE TRAVEL
has been organising

GROUPS FOR SLOVENIJA

and now
SLOVENIJA TRAVEL
has joined
DONVALE TRAVEL

ENROL NOW FOR ECONOMICAL GROUP TRAVEL FOR SLOVENIA 1994

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ŽE SEDAJ ZA SKUPINSKO
POTOVANJE NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1994

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666